

383 / 1975

22

2

משרד הביטחון
ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון

התחלת התיק

שם היחידה:

אגדת אצ"ט

הנושא:

אגדת אצ"ט - המילואים - אצ"ט

4/2/1974 - 5/2/1974

אגדת אצ"ט

22 0N 719170
58 30 0N
4245-4293 1d

_____ : 307
5GN7-7X71C 312
_____ (3) _____

22

סודי ביותר

ועדת חקירה
בלחמת יום הכפורים

שאלה

✓

✓

סודי ביותר

5.2.74

4.2.74

4438

-4245

2202

משרד הביטחון ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון	
383/75	מספר הכשלה
22	מספר החוק

סודי ביותר

מא

4293 - 4245

1. 1/10 212 1/10

4438 - 4294

2. 1/10 1/10 1/10

ועדת החקירה
יום ב' - 4 בפברואר 1974.
ישיבה ע'ז אחר-הצהרים

Original

העד: ר"א ד. אלעזר:

אבקש, לפני שאמשיך לעבוד על יום השבת, להזור ולומר כמה דברים על פקודה "שובח יוניס", בה עסקנו אהמול.

ג. אלעזר:

אני דברתי היום עם אלוף פיקוד הדרום ועם קצין אג"ם בפיקוד דרום

- קצין אג"ם דאז, הוא סגן אלוף שי חמרי. כלומר - דברתי עם אלוף גונן וכס סא"ל שי חמרי, שהוא זה שהוציא את הפקודה, שדנו בה.

בפקודה כחוב - "מאת פיקוד-דרום-אג"ם - שי חמרי סא"ל,

קצין אג"ם."

"מאת שי אל קצין אג"ם"

י. ירין:

זה ודאי לקצין אג"ם באוגדה וסי הוא קצין אג"ם בפיקוד דרום.

ד. אלעזר:

הוא היה ליד אלוף גונן.

י. ירין אגרנט:

כן. אני הוזר שוב על מה שכסרתי אהמול: אני נפגשתי

ד. אלעזר:

בבוקר עם אלוף פיקוד דרום ואני כחקן את עדותי מאהמול,

כעקבות הכאלה של ר"א לסקוב: הוא כן נסע לפיקוד אחר השיחה בינינו.

אהמול אמרתי שאיני יודע ויכול להיות שהוא נשאר בתל-אביב.

בגמר השיחה של הבוקר - הואס לפיקוד וחזר לפגישה השניה שלנו - לשבת בצהרים.

אלוף גונן מאסח כשיחה שקייסנו עכשיו את מה שזכרתי והוא -

שכאשר הוא חזר אלי בצהרים, הוא אמר לי, שהפיקוד יהיה בהערכות של "שובח-יוניס".

כפי שאמרתי, אני לא ידעתי על "שובח-יוניס קסן" או "גדול",

או "מורחב", והוא גם כאמה היום שגב הוא ההכוון רק לשובח יוניס מלא, ולא לשום

דבר אחר.

צעות מקיפה - 4.2.74.
ישיבה ע"ז - אחר-הצהרים.
הער: ר"א ד. אלעזר:

כפי שאמרתי - לא זכרתי אם דברנו על כך - כאילו צירים הם

ינועו ועל לוח-זמנים של הפריסה. גם הוא אינו זוכר את פרטי השיחה הזאת.

ועתה, השאלה של הפקודה: שאלתי את סא"ל שי חמרי והצנחי בפניו

אח הפקודה ואמרתי לו שלפי מיטב בקיאותי בפקודות - כאשר כותבים "תיכנס לכוננות להיכנס" - זאת אומרת, שזה אומר שעוד צריכה לבוא פקודה "להיכנס".

הסו"ר לנדוי: כלומר - לזוז?

ר"א ד. אלעזר: כן. על זה יש לשי חמרי שחי חשובות:

1. כפי שאני הערכת, שזו פקודה בכח, שהיא אישור למה

שנאמר לפני הצהרים בעל-פה ולדבריו הוא כבר לפני הצהרים לא זכר להגיד לי האם זה בעשר או ב-אחת-עשרה, אבל בעקבות הפקודה שקיבל מאלוף הפיקוד - הוא אמר שהוא אמר לקצין "אג"ם אוגדתי, להיכנס ל"שוכת-יונים" מלא.

הוא אומר שהכוונה היתה, כפי שהוא אמר לקצין אג"ם אוגדתי,

לשעה 17.00, להיות בפריסה. אבל הוא יודע, שמפקד האוגדה החליט להקדים זאת לשעה 16.00. יכול להיות שכאן איני מדויק אם מפקד האוגדה החליט או הפיקוד שינה בהשפעת מפקד האוגדה להקדים לשעה 16.00 את הפריסה, כלומר - לא לסיים את הפריסה.

לנדוי: משעה 1700 לשעה 1600.

ד. אלעזר: זאת אומרת - לסיים את הפריסה לא ב-1700, אלא ב-1600.

שאלתי אותו: אם כך, מדוע בפקודה שיצאה בכח חתומה ב-13.30

כתוב בסעיף א' "להיכנס לכוננות להיכנס" ולא כתוב פשוט "להיכנס ותסיים פריסה

ב-1600?

אומר שי חמרי, שלא הוא כתב בעצמו את הפקודה, אלא היא נכתבה

העד: ד. אלעזר:

כשמו. הוא לא הקפיד על הניסוח. היום, כאשר אני מעיר חשומה-לבו - הוא חושב שהניסוח לא טוב. זה מה שיכול אני לתרום לענין הזה.

יו"ר אגרנט: אמרת שיש שתי חשובות.

ד. אלעזר: אמרתי את שתי החשובות: 1. הוא אמר את זה בעל-פה פגא

כבר בשעה 10 בבוקר; 2. כתבו זאת בשמו ולא בקק את כל

הניסוח. אלה שתי החשובות.

עכשיו אחזור לעדות שלי.

י. ידין: האם סיימת בענין "שוכח-יוניס"?

מה שאומר עכשיו - זה עדיין שייך ל"שוכח-יוניס".

ד. אלעזר:

אני רוצה לומר, סמבחינתי - לא ראיתי צורך לעסוק בעצמי בפרטי-

ההערכות, אלא להתעודקן, להחרשת עם אלוף הפיקוד.

כפי שאמרתי, לא השנתי שהרמטכ"ל צריך לעסוק בפירוש הזה וגם

מחוך נסיוני כאלוף-פיקוד, לא עסקו אתי אף פעם בפירוש כזה.

לכן, העדות שלי מסתיימת במה שידעתי כצהרים. כל מה שהוספתי

היום, בענין הפקודות הללו, אני יודע לאחר המלחמה, וזו השיחה של היום עם אלוף

בונן וסא"ל חמרי. ואלה דברים שלא ידעתי אותם באותו היום, כי לא התעסקתי בזה. זו

ידיעה שלאחר-המלחמה. אני מוסר לכם זאת רק כקציין-איסוף-שלחומר.

ה. לסקוב: הגעת כבר לדיון שלך בשעה 12.30?

ד. אלעזר: לפי לוח-הזמנים - עוד לא.

ה. לסקוב: כאש כחוב: "סגן הרמטכ"ל ממליץ שאת 401 צריך לשמור כעתודה".

ד. אלעזר: ממליץ בפני מי?

ה. לסקוב: (סעיין בחיקים). בפני 239.

ד. אלעזר: אם מתכוון אתה לפגישה ביני וביני סגן הרמטכ"ל בשעה 12.20 -

הער: ד. אלעזר:

אני חושב, שלא היה נוסח כפגישה זו. לא רשום שהוא דיבר בה, אם כי יתכן שהיה בה.

כוונתך לפגישה עם אלוף פיקוד דרום בצהרים?

בשעה 061230 ישנה פגישה, אתה אומר שם שיש לרכז מאמצים
עיקריים בגזרה התעלה, אם לא - יהיה צורך לעזוב מעוזים.

חג. לסקוב:

איזו פגישה זו?

ד. אלעזר:

יכול להיות שסעיף, זה מחוץ רישום מס. 236 - מבצעים.

ח. לסקוב:

פשוט איני יודע.

ד. אלעזר:

ישנו שלב הרבה יותר מאוחר, שם אני אומר לגורודיט: היית

ערוך בשלוש חטיבות, וזאת - כאשר אני רואה איס זה יצא, עכשיו, חנסה לעבור
למבנה של ארבע חטיבות, כלומר - יהיו לך ארבעה כוחות חטיבתיים, וזאת, כי אני רואה
את הבעיה שלו, ורצה שיהיו ארבע חטיבות - שתיים קדימה ושתיים - ינסה לרכז מאחור.
אבל זו שיחה, שהיא כבר חוצאה של התפתחות הקרב, אני חושב שסליק לא השתתף בפגישה
זו. אצלי לא רשומים נוכחים כפגישה זו.

או שסעיף בתאריך או כרישום.

ח. לסקוב:

זה מתוך עדות שלי או אג"מ מבצעים?

ד. אלעזר:

נדמה לי - של אג"מ מבצעים, אבל לא מצאתי זאת בחיק.

ח. לסקוב:

שאלה אחת רוצה אני לשאול אותך ושאלה אחת - ננסה לכרר

י. יודין:

יחד את הבעיה.

זו שאלה שהיא מרכזית בסופו של דבר והיא כוללת כאן.

ה בדיעבד - המלחמה הפתיעה אותנו בשני דברים. אבל בדבר השני היתה ההפתעה בכך, שהחליט
שחיה תתחיל בשעה 6 בערב, ולא משנה כרגע איך זה הגיע אלינו. אנו יודעים זאת, אבל
בסופו של דבר הפתיעה אותנו בשתיים. כך שיכול להיות, חאורתי, שכל זמן שהשבתי על
השעה 6, וזה הגיוני, הפקודות כבוקר או אפילו בצהרים, על תמר הערכוח לקראת השעה 6
- ויש המקדים זאת לשעה 5 ויש אחר המקדים זאת לשעה 4, ואז יתכן שבשעה 2, או כרגע

ועדת החקירה, 4.2.74.
ישיבה ע"ז - אחר-הצהרים.
הער ד, אלעזר.

לשתיים - אפילו אם הם נתפסו על-ידי דפיקה מהאוויר או דבר אחר, אבל זה אינו אומר שהם לא היו בכוננות או בשלב לקראת ביצוע איזון הכניח שהטילו עליהם לקראת הערב.

כדיעבד, הם הופתעו. אבל שאלתי אליך היא - מה בדיוק רצית בבוקר ולא בצהריים. דברת עם אלוף הפיקוד, כאשר ישנה ידיעה שבערב תהיה מלחמה. פ זה כבר לא כל-כך בעיה של גודל פה או שם. האם רצית שלקראת השעה 6 בערב הפיקוד יהיה במה שנקרא "שובח-יונים", או שהוא יהיה רק מוכן ל"שובח-יונים" ויהיה בכוננות לספיגה והביצוע של "שובח-יונים" יהיה אולי אחר-החשיכה. מה אחת רצית בבוקר

ד. אלעזר: לא בבוקר, אלא בצהריים.

י. ידין: אני מדבר על הבוקר תחילה.

ד. אלעזר: בבוקר לא סיכמתי אהו ^{את} "שובח-יונים". בבוקר דברתי אתו בנוסח של צריך-שלשמה שצבא שיש לך עכשיו - הפרוס; וכאן - היות והוא כותב בקיצור רב, הוא כתב כאיזה סקוס, שהוא רק משפט אחד: - "כלימה הכי טוב שאפשר".

לנדוי: מי כתב זאת?

ד. אלעזר: את זאת הקראתי אהמול, ורשמתי זאת.

אני לא אמרתי "כלימה הכי טוב שאפשר" כמשפט. זה הסיכום שלו, כלומר: אני מדבר על כך ^{שהפסד} ~~שהפסד~~ אותנו ואני מהבוקר הוצאתי מראשי כל בעיה אחרת, אם פוליטית ואם אחרת, ואני עובד על איך הכי טוב להתארגן למלחמה העומדת בפנינו עכשיו.

ח. לסקוב: בלי להתפרס?

ד. אלעזר: לא. לא. "כלימה הכי טוב שאפשר" - לפרוס את הכוח הסדיר בשני הפיקודים. אני מדבר על שני האלופים בבוקר עלפריסת הכוח הסדיר

והערכות אופטימליות. זה מה שאני עושה בבוקר.

ד. אלעזר:

מה אינני עושה: עם אלוף כיקוד גפון, שבא כבר עם טבה ישראל
לי עם על הסטה אין יט לו את 188 ואיפה גורדי חטיבה 7 פרופים, ואז אני יודע כבר
בבוקר היכן הכוח שלו פרוס.

עם אלוף פיקוד דרום אינני גומר בבוקר אין הוא פרוס, הוא אומר
שדבריו עוד עם אלברט ואינני מסכם אתו אה הפריסה בבוקר. אבל אני יודע שהוא הולך
לפרוס הכי טוב שאפשר ועוד אטמע אותו, ואז אני נפגש אתו בצהריים ובצהריים אני ער
לזה, שפיקוד דרום יהיה ערוך ופרוס ל"שובת-יונים".

ע. ירין: מדוע אני חוזר בכל-זאת על השאלה: באפריל-מאי זו הייתה ההתרחע
הכוללת, שהיא טובה בשביל מה שיהיה, נעשו אז תכניות. היך הכניחה כל מסכ"ל של הפי
ורעננו ורעננו וכו'.

מה כל מטרה הפקודות הולה: שכאשר יט איזה מצב שהוא, לא מחילים
מחדש, אלא יורעים מה יט, החכניה הליא אומרת, שכפקרה של אפקרות כל מלתכה -
עושים מה שנקרא כאן "שובת-יונים". שמי חטיבות קדימה בצורה מסוימת וכו' וחטיבה
אהת כגהדר, זה סטנדרט של הבליטה הטובה של הצבא הסדיר וסטנדרט או מנדל, שלא
היתה עליו שום פקודה נוגדת, שום ערעור בין פיקודים אלה עד אותו היום.
יכול להיות שהיו חיקונים, אבל זה המנדל הקיים.

שאלתי היא: בבוקר, מה צריך היה לסכם עם אלוף הפיקוד. האם
יט תכניה - צריך היה לומר שהוא הולך לפי החכניה שנקראת "שובת-יונים". ואז, זה נק
"לכלום הכי טוב שאפשר".

מה הוא צריך ללכת? - כי בסלב זה הוא אומר לך, שהוא עדיין נמצא
עם חטיבה אחת קדימה וכך אחת המדונות ב-11 לטר הבטהון.

חבלימה הטובה ביותר מסבך של חטיבה אחת קדימה, לפי חכנון מסכ"ל
המקור - זה שמי חטיבות קדימה. מה יט לסכם?

ד. אלעזר: זה טבעי מאד, שיש חכנון אופרטיבי, אבל כאשר זה הופך להיות

מציאות - אף פעם לא אה בוחרים בזה שאומרים: פחה את החיק ולך

למלחמה, חכנונים אופרטיביים עושים בניחותא בזמני-שלוס, אבל כאשר זה מחסיל

ד. אלעזר:

להיות מציאות - מתחילים למשש ומפקדים מחילים לדבר ביניהם. לא חמיד עושים כדיוק מה שכחוב בתיק. לפתע רואים שבחכנון האופרטיבי צריך להיות שינוי כזה או אחרוזה הופך להיות דבר קונקרטי. המפקדים גם אינם מדברים על חיק. אחד אומר לשני מה הוא עושה ומה השני עושה. כלומר - יש כאן קונקרטיזציה של חכנונים ועל כן - זה הגיוני מאד, בבוקר, כאשר הוא אומר לי: אני הולך לדבר עוד עם אלברט ולקבוע להפגיש דברים ואומר לך בצהרים מה קבענו. ואני יודע שיעשו שיפורים כאלה או אחרים. עובדה, שחקה בא בבוקר אלי עם מפה, כדי להראות לי איך מיקם גדודי חטיבה 7 ולא השווייתי בכלל האם זה מתאים בדיוק לחיק האופרטיבי, אלא השאלה הייתה היכן הוא רוצה בדיוק כרגע למקם אותם.

מ. לנדנוד: גם חטיבה 7 צריכה הייתה להיות למטה, בדרום. פה היה גל מה לדבר.

י. יודין: אני רוצה להקור שוב אה אלוף הפיקוד - מה קרה ביום ששי. ביום ששי

מוצאים כבר מצב כוננות ג', גם בגבעה בכל מיני מקומות כחוב "רענון

חכנויות וכיוצא בזה. לכל זה היה זמן ביום ששי. חטיבה 7 לא הייתה כבר ביום ששי

בפיקוד. הוא מקבל כבר פקודה שבמקום חטיבה 7 יקבל את חטיבה בית-הספר. אשר

לרענון הפקודות האלה - איפה אלוף הפיקוד, למה זה לא רוענן. מדוע הוא לא בא ביום

שבת בבוקר למטה עם מפה. האם ביום ששי לא צריך היה להיות בעקבות הכוננות רענון?

ד. אלעזר: צריך היה להיות ויכול להיות שעשו. איני יודע ואיני רוצה לומר.

אני רוצה לומר רק, שכיום ששי הרעיון להחזיק חטיבה אחת קדימה ושתי

- אחורה, כיום ששי זה התאים לי. זה מוצא-הן בעיני ביום ששי. עדיין אינני יודע

על מלחמה בדיוק. וזו פריסה טובה בעיני ביום ששי. והראיה - שאמרחי זאת לשר הבכחון

בשבת, זאת אומרת - זו פריסה שנחנה מכסימון גמישות. אבל ביום שבת בצהרים,

כאשר אנו גומרים כבר את ההערכות לקראת פתיחה באש, אז אנו מסכמים על פריסה של שתיים

קבש קדימה.

וטוב, אני חושב כפתרון נכון את השינוי הזה.

ח. לסקוב: האם התמונה בשבת בצהרים מבחינה הפעלת הצבא הסדיר, כאילו סיכה שהיא

הייתה שונה מהצבת הצבא הסדיר בבוקר, פרט לחיל-האוויר?

ד. אלעזר:

חרי הבעיה שנשארה לפי הדיונים - היתה גיוס המילואים, כלומר:
הכונת ההפעלה של הצבא הסדיר, אלא אם כן היו ידיעות נוספות.

ד. אלעזר:

אומר מה קורה: בפרינציפ, בעקרון - לא, אבל מה קורה ביום כזה:
מתחילה עבודה קדחתנית, אתה יודע שהולכת להיות מלחמה, הולכים
סלפונים, מדברים, יש למישהו רעיון ויכולים להיות כל-פיני דברים, ואחז דוגמא:
אם מפקד חיל- האויר דברתי הסגן פעמים במשך היום והעלינו בלי-סוף רעיונות שונים
שבמקום ב-12 נחקר ב-1, שנחקר במקביל דפוס ואולי סה כבר מאוחר, ואז לא נחקר
במקביל. מתי נשנה צורה. לפעמים זה לא בגלל ידיעות אחרות שהגיעו, אז שהשחנו
נחזרים, אלא זו אונרת העבודה, דהנה-הנה לפתחן באש ואנו בוחנים אתקצמנו עם עוד
רעיון ועוד שינוי כזהאו אחר. וזה - לא מבחינת העקרון. בעקרון - לא היתה סיבה
לשנות.

ה. לסקוב:

מהבוקר עד הצהריים, כפיקוד הדרוס, בדרג של המטה - המונחים הם
להכניס לכוננות, ספיגה, להכניס לכוננות - ספיגה.
אפילו בשעה 12.25 כוונת ספיגה לאוגדה בעקבית, כך שמכח זה
והמברק ששלח קצין אג"מ של האוגדה - לא סורס ביחס לשפה שהתחכש בה מהבוקר;
כוונות ספיגה נחעלה; כוונות ספיגה, מערך, להכניס לכוננות וגומר.
כבר בשעה 12.25, כלומר - הפיקוד נהן אה הביטוי המלא בכסוף זה,
שהוציא אחר כך, בשעה 13.30, ב- בחודש.

ד. אלעזר:

אני מצטער; לא הכנתי את השאלה.

ה. לסקוב:

התמונה ברישום של הפיקוד היא של ספיגה, כוונות, ספיגה וכוונות;
להכניס לכוונות, ל"שובת-יונים" - כוונות ספיגה וכו'. שזו היתה

השפה שבה דברו.

ד. אלעזר:

אחאומר שאין פקודה מפורשת לפרוס לפי "שובת-יונים"?

י. ירין:

אני רוצה להציג זאת ממש: אני רוצה שתעזור לנו, לפחות לי, להבין

הער:ד. אלעזר:

היכן אנו עומדים, אנו הולכים מלמעלה למטה ומלמטה למעלה, ומגיעים לאיזה מקום.

אם עובדה היא, שאהה אומר שאלוף פיקוד הדרום כאשר ואמר לך,

שאמנס נחן פקודה לפרוס "שובח-יונים" ולמעשה הפקודה של השעה 13.30,

לפי קצין אג"ם היא אישור לפקודה שניחנה בשעה עשר; ומצד שני - יש יומנים ורשימות

של האוגדה ומדובר על "שובח יונים קסן" עד השעה 17, או עד השעה 16.

יש עדויות של מפקדי-חטיבות על מה שקבלו מאלברט, ומדובר שם

במפורש על "שובח יונים קסן". יש לנו כאן עדות של מפקד חטיבה אחת, שאני אקריא

לך זאת אחר-כך והוא שאל את אלברט בצהריים: אם כבר, - אז למה שלא אזוץ? והוא

השיב לו: יש איסור מוחלט על כך. לכן, צריך להבין - היכן כאן החקר.

אני רוצה להראות לך מיומן הפיקוד. ואלוף למקוב ציטט קודם כמה

דברים ששם.

הראה איך זה מצטייר בפיקוד-דרום ואני רוצה לראות אם אתה מרגיש

במה שאומר לך הדים למה שהזנת את פקודת אלוף הפיקוד. כי חלק מהדברים זה מה שאהה

הזנת את ^{אל}הפיקוד. ואלוף הפיקוד - מטלפן אחר-כך וטס לפיקוד. חלק אחר בא מאג"ם

מבצעים וחלק - מאמנ'.

אני רוצה לשמוע את התגובה סמך;

בשעה 07.20 בבוקר, בד בבד כמעט עם גמר הפגישה שלך עם אלוף הפיקוד

07.20 - זה זמן היותו אצלי.

ד. אלעזר:

יכול להיות שיצא לרגע וצלצל, כאן רשום: "שי אל גדעון".

י. ידין:

זה קצין אג"ם פיקוד האוגדה, גדעון אביגדור.

ד. אלעזר:

מעניין איך זה משתקף: "מוסר אינפורמציה, שהיום יהיה משהו רציני.

י. ידין:

צריך להיות יוחר ערניים, עם שחפ"צ וקסרה לידם, אך לא להראות.

כווננות . . . להגביר ערנות נ"ם במחנות הקו ובערפון. אין לעשות שום פעולה

ממשיה בינתיים.

זה היה בבוקר השקט, רק כאשר אמר לו האלוף על כך .

פר: ד. אלעזר.

ד. אלעזר:

את זאת אומר שי בשעה 07.20 לגרעון? לזמן הזה יש לי הכבר.

אם שי אומר זאת ב-0720 - זאת אומרת שקיבל את כל המאונח

בשעה 07.15, זאת אומרת שקיבל זאת לפני שגונן נכנס לחדר שלי. אני יכול להעריך

שגונן בא אלי, הוא נמצא בחדר ההמתנה לפני הכניסה לחדר ושמע כבר, שזה הולך

וכחכחח והוא כצלצל לקצין אב"מ, נוהן לו כמה התרעות ובשעה 07.15 הוא נכנס לחדרי.

כי שי אומר זאת בשעה 07.20, כאשר גונן עוד לא ישב אצלי. כי הדיון אצלי החל בשעה

07.15. זה הפירוש שלי.

כך נוהג מפקד, שבא לדיון וכחחחח להריח מה הולך ופיר פתחיל להוריד

לחברה התרעה.

הפירוש שלי, שהוא בא לדיון בלשכה שלי ושמע שיש בטהו זרימ

ט לפון לפני שנכנס לחדרי. הוא נכנס לחדרי בשעה 07.15.

יו"ר האג"מ: מהאומר שי?

שי בקצ מוכר עינפורמציה לאוגדה, שהיוס יהיה בטהו רציני.

י. ירון:

צריך להיות יותר ערניים, אם עם שחפ"צ (אפודה נגד רסיסט)

וקסדה לירם.

שחפ"צ נו שככה המגן שעל המקלטים. אבל החבר'ה התחילו לקרוא

ד. אלעזר:

בשם זה לאפודה המגן שלהם.

מה שאכרתי, זה פירוט אחד שהוא קיבל התרעה מגונן.

ד. אלעזר:

אפשרות שניה, ששי קיבל זאת מקצין מודיעין פיקודי. אבל אלה רק

הערכות שלי.

בשלב זה - זה עדין לא חשוב. אני מוביל לשעה מאוחרת יותר.

י. ירון:

אחד-כך הוא אומר: כוננות אב"מ, להגביר כוננות נ"מ; אין לעטות

שום פעולה ממשית בינתיים. (אין לו שייך כנראה סמכות לפעילות)

בשעה 08.20 - רמ"ט לגדליהם דדד - ראש-המטה.

שאלה: מי זה רמ"ט?ד. אלעזר: רמ"ט זה ששון. גדליה הוא קצין המודיעין.

ער: ד. אלקור.

י. יריין:

להציע החסות כפרטל בסיוון אילת, בלא יהיו עם אזרחים וכו'.

בשעה 8.20 הם נותנים הוראות לעדכן כמות החס"ל, וכו'.

ועכשיו סתחיל העסק.

בשעה 08.33 כודיע כי אל המטה של הפיקוד (זאת אני מתאר לי -

לפי ההוכח) - התחלה עבודת חס"ל. זה כמקבל על הדעת, שזה מטה הפיקוד; ספק או

סוג בחס"ל, הוראות:

ישלו עכשיו בבר הוראות. במקבל על הדעת, שבשעה 08.33 קיבל הוראות

הפיקוד.

1. פיננסי כל האזרחים מפרטל כולל כסופים;

2. נכנסים ב-1700 לכוננות ספיגה כהצלה ובפרטל, זאת אומרת:

לאחר תגובה בכוקר - ההוראה שיוצרת שם היא להיכנס לכוננות ספיגה בשעה 17.00.

יו"ר אגרנט: זה שייך למטה הפיקוד?

י. יריין: כן, כי דיבר אהו אלוף הפיקוד, כי אלה הוראות-ביצוע.

3. (וזה הדבר הקריטי) עדיין לנוסא שלנו, אם כי זה יחזור אחר-כך

(שוב) בשלב זה הוא אומר: כוננות ספיגה, סערך טובה יוננים בסניפי.

בסניפי

א. פריסת טובה-יוננים; ב. כוננות לגיוס פילואים עבור טובה יוננים,

זאת אומרת - כוננות הפיסח סערך טובה א יוננים, ושום, א.פריסת טובה-יוננים, ב. כוננות

גיוס פילואים עבור טובה-יוננים.

ד. אלקור:====מקבלת-על-שם-מטופלים-אלהם

כמובן לכאורה אפשר היה להבין זאת, שטובה יוננים צריך לפרוט

כבר בשעה 08.33 בכוקר. ואז, זה לא נראה לי גם לפי מה שבא אחר-כך. כי בשעה 08.33

בכוקר - עבבנן-אלף-פנקדד- או בשעה 7.15 אמר לך אלוף הפיקוד שקדיין לא פורסטים.

אבל יכול להיות שהחליט כבר, ואז אינני יודע עדיין היכן זה עומד.

ד. אלקור: הוא יצא ככני בערך בשעה 08.00, או יהפך שיצא סתדרי כמה דקות לפני

12.

י. יריין: סתי היה צריך להגיע לבארה-טבע?

עו: ד. אלעזר.

ד. אלעזר: יכול להיות שדיבר כבר ככלפון בספרו. הדין אמר החל בסעיף 07.15.

בסעיף 0805 אני הייתי אמר ראש-המסלה, כלומר: הדין אמר הסתים לא יאחר בסעיף 3 בבוקר. אני כנראה סמסעה זו אם או כמה רקוח לפני כן הוא יבא מתרטי. הסכניקה המקובלת היא, שדבר ראשון כפא- שהוא קוטה, כשהוא גומר לקבל אמר הדין או שקורות - הוא כפולסן לפיקוד ואחר-כך סס לסס.

י. ירון: האם מהקבל על הדעת, שכאשר אלוף הפיקוד יוצא בסך הוא גומר:

בינהיים אני מניח שהייתה קדימה ושחיים - אחרת.

אתה גם אמרת לנו, שהבנת שהוא ילך וידבר עם אלברט והמטה שלו, ואחר-כך

יחליט מה לעשות.

אבל יכול להיות שהוא קשה כבר החלטה זו?

ד. אלעזר: יכול להיות. אני רוצה להקפיד על דבר אחד: כאשר אני מתאר את השיחה

בינינו - ביני ובינו, בבוקר - אנו אומר שאני מתאר פעולה שהייתה

דיומה: כלומר - אני מכנס לא לשים לב לניכוח שלי. אם אני אומר: הוא אמר

שהוא נערך או שיערך או שהוא עוד יתייעץ, או שהוא יחליט, - הרי זה אומר שיש

היום, כך, שהחליט שאני אומר היום - אינן בהארות את הכנס.

דבר אחד נכון עובדתי: כאשר הוא יוצא ממני בבוקר - הוא אומר

לא אומר לי "סובח-יוניס" ומה שמובן, שהוא יוצא ממני כדי להערך.

י. ירון: על כן, אני מפרט, שכאשר כתוב כאן: 3) כוונתה פריכה כדרך "סובח-יוניס"

כ. כוונתה וגיוס - מדובר כאן על כוונות של שני הדברים.

וכתה בזה ביתה בסעיף 0903. וגו' יש להניח שאלוף הפיקוד הביט כבר.

וגו' כתוב - שאת מי לומר, זה יכול להיות קבין אג"כ, קבין הסכספים שלו?

י. ירון: זה החיק של תקנות האגודה, סכ. 224.

י. ירון: זה עורר לא רשום שם. זה עוד מוקדם.

י. ירון: דומני שכחוב שם משהו על סובח-יוניס.

י. ירון: אתה רוצה שאפסיק כאן?

דעת החקירה. 4.2.74.
ישיבה ע"ז - אח"הצ.
עד: ד. אלעזר.

יו"ר אגרנט: אתה יכול, המשך.
י. ידין: מה שכתוב כאן - זה דבר חשוב: בשעה 0903 מודיע שי ליוזם להכין תכנית שובח בקו הקדמי. לא לפרוס, בערוף - כן לפרוס.
 אני מבין - תכנית שובח בקו הקדמי - זה מה שהם קוראים "שובח יוניס קטן". זאת אומרת - רק על היחידות שנמצאות בן. שם תכין, ולא לפרוס.
 לא-לפרוס-בערוף-
 בעורף - כן, אבל בכל מקרה - בקו - לא לפרוס.

יו"ר אגרנט: כל זה - מחיק הפקודות של הפיקוד.

אחרי כן רשמה - א.ד.

כך שמוה אני מבין ללא יכול להיזהר שב-855 הוא יתן

סדרה

פקודה לפרוס את כל שובך יוניים, אבל ב-9:03

להכין תכנית לשובך יוניים בקו הקדמי לא לפרוס. יש פה מעצור. הו לא?

אני אביד מה אני מבין, דאני בפירוט מדויק שאני

ד. אלעזר:

רק עוזר לפרש:

א) אני רוצה להגיד כמה מלים על המונח ספיגה. כי מתוך כמה שאלות כאן אני
לט בטוח שאתם עומדים על משמעותו של המונח ספיגה. ספיגה זה לא כוונות
כלשהי, ספיגה זה הדבר עליון. כשאורמס ספיגה זה הרגע שבו יפתחו באש.
זה כבר לובשים את קובעי הפלגה. זה הדבר האחרון שיש. אין ספיגה לפנס
פריסה או לפוגי תנועה. ספיגה זהו זה. זהו הרגע שבו האויב עומד לפתוח באש.
ולכן אם אתה אומר ~~בפוסט~~ שאמר להם - כוונות ספיגה לשיטה 17, אני מבין
מזה שמישהו לקח מקום בתחון של שעה, אפר אם האויב יחקף ב-18 או ב-17
שהכל יהיה בסדר. אם הוא אמר בבוקר ספיגה 17 מי שאמר, הוא ההכוון שב-17 כל
הפעולות צריכות להסתיים. וב-17 צריך להיזהר מוכן ללחוץ על ההדק.

ידין:

נמסר לנו על ידי מפקדי החטיבות שהפירוט הוא נכון,
אבל רק בחלקו, שגם ביום קרב למשל, במלחמת
ההמשטח באופן נורמלי, נכון שבאותו רגע הם פק"ל - נכנסים פנימה וכפ',
אין בזה שום קשר ישיר דווקא עם מלחמה. זה יכול להיות גם הכנות לארטילריה
סתם.

ד. אלעזר:

אם יוכל לחת ספיגה למדעב בואו אם באמת ספק
באלחוט שהאויב אומר שהוא עומד לפתוח באש.
אז אתה אומר הכון לספיגה. יצרו עליך בעור דקה. אבל אם אומרים פיקוד לספיגה,
זאת אומרת חושבים כזהו הרגע שעד אליו הכל צריך להסתיים. זה דבר נאשדן.

יריין:

עכשיו אני בא לעטר וחצי. זהו הזמן שאומר לנו
שי שהוא נתן פקודה בעל-פה ואחר כך הוא אישר אותה
בכתב. אני אקרא לך מה כתוב פה על עטר וחצי, שי לבדדון. בדעון זה קצין אג"ם
של הפיקוד.

"10:30 - להכניס לכוננות לשוכן יוניס מלאה.

(מלאה זה פיין כנראה לכוננות); בונה את החטיבות העורפיות על חשבון הגדוד
המאוחר,

ד. אלעזר:

אתה קורא מהפקודה?

יכני:

לא, ~~הפקודה מהיומן~~. זה דומה לפקודה.

הוא אומר שהוא כבר סיכם בעל-פה וזה ~~פיסוף~~ לא טוב

בכתב. אני אומר לך מה כתוב פה ביומן שלו. זה כותב פקיד מה ששי אומר,

הוא בונה את זה. "כונה את החטיבות העורפיות על חשבון הגדוד המאוחרת,

סהכרון להוריד את הפלוגה החשיקית, להוריד שתי סוללות כמרכזית, להוריד שתי

סוללות בה"ד 9" טוב, זה כבר לא חשוב. "חרמ"ש - להוריד מעורפית

לצפונות ככל בזרה, פלוגה. כענין הגדוד 460 מג"ח ד-401 שלושה גדודי טוב,

להשלים פלוגות שריון. משעה 1700 כוננות ספיגה מבחינת פעילות בקו. כלילה

לפי צו מחלקות קדמיות קריסה בחניוני לילה בכל הגזרות. פעילות חרמ"ש בין המעוזים

בשביל לאתר נסיונות אליחה". אני דרך אגב, בפקודה זו מכין, ספיגה עכשיו

בכל הקו; כלילה, לפי צו הוא אומר, מחלקות קדמיות קריסה בחניוני לילה

בכל הגזרות. כלומר, הוא איננו ~~אוסף~~ נותן לו פקודה כעטר וחצי מחלקות קריסה;

אלא אומר לו שבלילה,

ד. אלעזר:

תקרא את זה טוב בבקשה.

יריין:

קורא טוב.

ד. אלעזר:

שמה את הפסיק אולי במקום לא נכון.

יריין:

שפתי פסיק איפה שכתוב פה.

ד. אלעזר:

אני אגיד לך איך אני יכול להכין את המשפט הזה:
כלילה לפי צו, המחלקת הקדמית שנמצאת קדימה,
לפי צו, להניח ליילה. כלומר, ה"לפי צו" מתייחס להניח ליילה.

ירי:

כחוב "מחלקת קדמית קדימה, כהניח ליילה
בכל הגזרה". אילו היה כתוב כלילה, כמו שאח
אומר, מחלקת קדמית,

ד. אלעזר:

שנמצאת קדימה,

ירי:

לא, לא, מחלקת קדמית נמצאת קדימה, זה ברור.
אז הייתי אומר אחורה מהניח ליילה, הייתי מבין.
אבל הוא אומר: כלילה לפי צו מחלקת קדמית להניח ליילה.

ד. אלעזר:

צריך לזכור - זה הרי לא הקלטה. זה מה שאיזה סמל
מבצעים תופס מהמשפט שנאמר. ואז המשפט הזה בנוסח
לא טוב ככל מקרה. הדבר היחיד שאני יכול ל להכין, אני אגיד לך איך אני מבין
אחור: אני מבין שקצין אג"ס אמר לי - כלילה, המחלקת הקדמית שנמצאת
קדימה, רק לפי צו אתה חננים אותם להניח ליילה. אין לי הסבר אחר למשפט.
אי אפשר להבין מהזה שכלילה המחלקת הקדמית לפי צו יילכה קדימה. ומה עם
הניח ליילה? הניח ליילה עושים אחורה לא קדימה.

ירי:

אני מוכן לקבל את הפירוש שלך. אבל אני אגיד לך
סדוק אני מקשה כי לנו יש הוראה של האוגדה,
יותר נכון ממפקד החטיבה הצפונית אלוש, שהוא מקבל בצהריים הוראה להפעיל שוכן
יונים קטן סיד, לא להזיז את הסנקים קדימה. אז אני שואל שאלה - יכול
להיות שכן; אבל האם ההוראה של אלברט לא להזיז סנקים קדימה, פירוש הדבר
על סמך הדבר הזה? אני אשאל ככובן את אלוף הפיקוד.

ד. אלעזר:

למשפט הזה יכולה להיות המשמעות שאני אומר,
אני = אומר אני כחפש עוד אפשרות - יכול להיות
שהמחלקה הקדמית כלילה לפי צו או קדימה או לחניכני לילה, או כלילה לפי
צו לחניכני לילה. אבל לפי ה"לפי צו" בוודאות כתיבת לחניכני לילה,
אולי גם לאלטרנטיבה אחרת, אולי לא. כך אני מבין את המשפט הזה שמנוסח
לא טוב, הוא מקוסע. אבל זה ההגיון היחירי שאני סוצא בו.

ירי:

אולי עוד משפט אחד - כ-1225 מאת שי לראש ענ"מ
(ענף מבצעים) - "לחם כוננות ספיגה לאוגדה בעקבית

אני לא יודע מה זה בעקבית. זה יכול להיות בעקבות 1225?
יכול להיות.

ד. אלעזר:

לסקוב:

זה הגיע אליהם בערך בשתיים-עשרה ורבע.

ירי:

זה הכל מה שיש כאן.

אנו נשכח כמובן את זה מאלוף הפיקוד.

ד. אלעזר:

מה שאני מבחין עד כה כהדברים האלה, הוא אם אני
כחלק את זה לאורך כל הסרגים; בין המסכ"ל לפיקוד

אנחנו מדברים על שובך יונים, ובכלל אנחנו לא מדברים על,

לסקוב:

אחם לא השתמשתם. ברו"ח של אג"ם מבצעים מצטטים את
252 שהפעילה שובך יונים קטן.

ד. אלעזר:

אני אומר בין הרמטכ"ל לאלוף פיקוד.

לסקוב:

בטרמינולוגיה של אג"ם מבצעים זה לא מופיע.

הם מצטטים את 252, לא משהו מלמעלה.

ד. אלעזר:

אני לא מבין.

לסקוב:

זה לא כל כך השוכ.

שעה 0032. תחילה עבודה החט"ל, פקודת כוננות סערך שובך יוניס -
 כוננות ספיגה החל מ-1700; 0905 - קבוצה פקודה לשובך יוניס, חס"ל, אגודה,
 להכין את החטיבה לשובך יוניס. לפרוטס בעיקר הצפיונה.

בסדר, זה פיקוד דרום.

ד. אלעזר:

הם לוקחים מהחומר של פיקוד דרום.

לסקוב:

מה שאני מציין רק שברוכריקה של אג"ס מבצעים

זה לא מופיע.

לא שמעתי קודם טוב מה שאמרה. אם זה לא מופיע,

יריין:

זה בסדר.

מה שאתה קורא זה מהרוכריקה של פיקוד דרום.

ד. אלעזר:

מה שמפיע באג"ס מבצעים, זה לפיקוד צפון.

לסקוב:

לפיקוד דרום אין הוראה.

אין. וראי. אג"ס מבצעים לא נתן לו שום הוראה בבוקר.

ד. אלעזר:

אני חושב שהוא היה צריך לקבל הוראה.

לסקוב:

הרמטכ"ל אבך לאלוף הפיקוד.

ד. אלעזר:

זו באמה עכשיו שאלה תקרוניה, בדיעבד, אולי

יריין:

לקראת העתיד - האם אתה חושב באמת בעקבות

גם הדברים שפה ככה עכשיו יוצאים, שבבוקר כשיושבם כיום כזה קשה, חשוב, לשיחוח -
 האם בעקבות שיחוח כאלה או איכשהו לא צריכה לרדה פקודה פרמליה מאת אג"ס מבצעים
 המטה הכללי אל אלוף הפיקוד? לא חשוב שזה סתם על הדרך וכו'; שאלך,
 אני לא יודע מה, אשוד, אשור - האויב מהבונן לתקוף היום בשעה 1300. על הפיקוד
 להיות מוכן לבליסמה החל בשעה 1300. יש להפעיל תכנית סלע בשלבים וכו'. האם אתה
 לא חושב שכדאי היה בדיעבד, אולי, להגיד שכן יהיה דבר כזה? אני מדבר אהר בעשה?

ד. אלעזר:

פשוט לא הבנתי אותך.

לסקוב:

ברקונסטרוקציה שמופיע מה עסה אג"ס מבצעים,
פיקוד, רמטכ"ל, ראש אג"ם וכו' - מופיע סט -

ידין:

ראש אג"ם אמר שבמטכ"ל לא מלידים את הביטוי
שובך יוניס קטן.

ד. אלעזר:

בם אני אומר שאני לא מכיר את המונח שובך יוניס
קטן.

ידין:

אם כתוב ביומן מבצעים שובך יוניס קטן, זה מפתיע.

ד. אלעזר:

אני בפירוש לא הכרתי את המונח שובך יוניס קטן.

מה שאני אומר זה ביני לבין אלוף הפיקוד, יש רק מונח של שובך יוניס.
אני לא מכיר קווליפיקציה לקטן וגדול והוא לא מדבר אחי על קטן או גדול.
אני שמעתי בעניין הזה של שובך יוניס קטן בוודארה באוגדה. ואני סכל מה ששמעתי
פה היום אינני יודע האם קצין אג"ם פיקודי ער לעובדה שיש שובך יוניס קטן,
כי כל מה שקראתם לי זבל פה שראיתי, אני לא כוצא אוחו משתמש במונח שובך
יוניס קטן.

לנדוי:

אבל הוא משתמש בשובך יוניס סלא. אימנ שזה מסהן
כירחד.

ד. אלעזר:

לא בהסבא. שובך יוניס סלא הוא יכול להתכוון
כלא בכל הפיקוד, יש לו הרבה יחידות.

על כל פניו, שמתי לב לעובדה שבשום מקום לא מה ששמעתי פה היום ומה שאני
רואה במסמכים שלו, לא הבטחתי בשום מקרה שהוא אמר שובך יוניס קטן. ולכן
יכול להיות שיש פה קצר או בין שני קציני אג"ם או בין הפיקוד לאוגדה.

לסקוב:

אני אקריא לך: זה מופיע באירועים של המטכ"ל,
כשעשו רקונסטרוקציה, טבלת אירועים, סה-6 לאוקטובר,

ישיבה ע"ז (אחה"צ)

הער: ד. אלעזר

ד. אלעזר:

יש פה דבר שאני ודאי לא אצליח אבל אני

אנסה לענות.

מה שאתה אומר עכשיו, זה מלמדים החל מקורס פ"פ,

זה א"ב. זה דבר מקובל, זה דבר טבעי, וזאת עושים וזה אפילו לא לקח של המלחמה הזאת. שיש אצלי בבקר קבוצת פקודות ואני גופר לתת פקודות, זה הולך לאג"ם פכצעים והפקודות יוצאות בכתב, זה דבר אלמנטרי. מה שאני מבקש להסביר, וזה דבר בלתי רגיל - זוהי האוירה במטה הכללי כשבת בבוקר כאשר פתאום נכנסנו לחודעה שבעוד 10 שעות או 12 שעות תהיה מלחמה גדולה. ועכשיו צריך לעשות הרבה מאד דברים: רצים כולם, ואנחנו עושים הסוּן פעולות מקבילות. אני לא מתורך אף-פעם אלוף פיקוד מבלי שיהיה לי קהל ופמליה מכובדת וכולם רושמים. פה יש כיה משוגעים בשבת בבקר, כל אחד עושה דבר אחר. אז אני כשהרר את סגן הרמטכ"ל שיטפל בגיוסיים, ורמ"ח פכצעים מכין את הנזר למלחמה, ומתחילים לתלות מפות. אני לא קראתי עוד את הספר "המחדל", אבל שם כתוב - שאני נכנסתי לחס"ל והמפות לא היו תלויות. אז הם רצים לתלות את המפות למיניהם. וזה מה שקורה בבקר. לכן הדבר הטבעי הפשוט - שאני יושב עם הקה ומששהו מוציא פקודה. לכך זה איננו. אבל זה לא הולך כן.

טוב זה בסדר. רצייתי שתתן את החשובה.

י. יריין:

אני רואה שיש כאן מסמך שנקרא, שזו

היו"ר אגרנט:

הכניית של "שוכה יוניס מורחב". זה של

האוגדה. השאלה היא אלף - האם ידוע היה לך או למטה הכללי שיש פקודה מ מיוחדת כזו של האוגדה מינואר 73, שהיא קבעה לעצמה הכניית של שוכה יוניס מורחב. פירוש הדבר, להתחיל משובח יוניס קטן, לא מורחב. כי אתם אומרים - שאצלכם במטה לא היה כל שבט שבט אלא כזה של "שוכה יוניס קטן, מורחב", היה רק "שוכה יוניס". אז אלף אני שואל: אם זה היה ידוע לכם, ואם יש דבר כזה, שאוגדה משתמשת במונחים שהמטה אינו משתמש בהם?

ישיבה ע"ז (אחה"צ)

העד: ר/א ד. אלעזר

XXXXXXXXXXXX

ד. אלעזר:

זה לגיטימי, לאוגדה מותר. לאוגדה יש פקודות קבע
משלה, יש תכנונים משלה, כל סיני תיקים משלה לטיפול

שלה. תיקים של האוגדה אינם כמסה הכללי. טרי אנחנו מדברים על תכנונים שהסתיימו
ב"כתול לכך", ויש בין המסכ"ל לפיקוד, תכנונים אופרטיביים מוסכמים. ועל פיקוד דרום
יש שלושה מצבים אופרטיביים מוסכמים - הגנתיים. יש גם הרבה התקפיים. עכשיו, הפיקוד
אוגדה אחר כך עובדים ומפרטים את זה. מה שאנחנו כן עושים הוא, כאשר נותנים לפיקוד
פקודת קצת "סלע", הוא מחזיר לנו את היק סלע שלו. אז המסה הכללי אגף מבצעים מקבל
חזרה את התיק הפיקודי, והוא כורך אותו, אם הוא הופך את הפקודה.
אגף מבצעים לא מבקש תיקים של יחידות המסנה אף-פעם, וגם לא צריך, כי אנחנו לא יכולים
להקיף את זה.

לנדוי:

יש לי איזה תיאוריה, אתה ודאי סידר לשלול אותה.

ההכניה הזאת של "שובה יונים מורחב" הגה אותה כנראה

עוד אלוף טרון, כי זה היה עוד בזמנו כאלוף פיקודי בינואר. אבל הוא היה אז אלוף
פיקוד הדרום. הוא היה חסיד ההגנה הניידת. האם זה יכול להיות, שהוא בכלל חשב יותר
כמונחים של שתי החטיבות אחורנית גם במקרה (יריין: קדימה) כן, אבל אני מדבר איך התפתח
"שובה היונים קסטן", זה היה כדי לענות על הקונצפציות שלו, להחזיק את שתי החטיבות
אחורנית. אני חק זורק רעיון כזה.

ד. אלעזר:

אני לא יכול סידר לשלול את זה, אבל גם לא אצט מכיר את

התיק הזה.

זה שובח יונים שסתם אצלכם. הם קוראים לזה "שובח יוני

לנדוי:

מורחב", חוץ מזה, XXXXXXXXXXXXXXX

יש גם תיק של "שובח יונים קסטן"

ד. אלעזר:

אין. אנחנו עדיין לא קבלנו, אבל ודאי היה כזה.

לנדוי:

מפני שפה מוזר איך האי-בהירות הזו במינוח נוצרה.

ישיבה ע"ז (אחה"צ)

הפר: ר/א ד. אלעזר

היו"ר אגרנט:

פה כתוב למשל בהערכת היסוד: א) חכנית "שובח יוניס

מורחב" מבוססת בעיקרה על הרחבת הכוחות הסדירים

הנמצאים תחת פקודת האוגדה, והשלמת כוחות סדירים ומילואים. (מצטט).

י. ירין:

זה רק לאוגדה.

אני יודע מהיסוריה, כאשר יש ביסוס כמו "שובח יוניס

מורחב", ההגיון מחייב, שפעם היה "שובח יוניס קפס".

שחזא היה פחות משהו. אחר כך באו והחליטו לשנות את הדבר הזה, וקראו לו "שובח יוניס

מורחב". הראשון נשאר כ"שובח יוניס קסן" במינוח שם. בכה זה ההגיון, אבל יכול להיות

שגם היה להיפך. (להיפך, והיפך). לא, לא יכול להיות "שובח יוניס קפס", כאשר אין

שובח יוניס בלתי מורחב.

נבנצל:

נוצר "שובח יוניס קסן", ואז הסתם תופך למורחב.

אתה רוצה להגיד - שהיה "שובח יוניס רגיל", אחר כך

עשו מינימום מזה, ואז זה נהפך למורחב.

אני רוצה לקרוא סעיף קטן ד': "כוחות הסנקים שבקו

כפריזה הנוכחית אינם מהווים עוצמה מספקת כדי למנוע

אויב שחצה את החפלה ומנסה להקים ראש גשר. יש צורך לרכז עוצמה ש' שני גדודי סנקים

בכל ביזרה מדקום ככל האפשר... (מצטט)

ד. אלעזר:

אני לא יכול לנחח את ההתפתחות של "שובח יוניס", אני

יכול להצביע פה על עוד איזה תופעות. גם ב"שובח יוניס"

חלו שינויים. היחה תקופה שב"שובח יוניס", בזמנו של שרון, עוד לפני זה, אני מתכוון

ל"ד"ד יוחר מוקדמת - שב"שובח יוניס" היו רכזים פלוגתיים. ב"שובח יוניס" האחרון, היו

רכזים גדודיים. יכול להיות ששינויים כאלה גם כן נביאו לשינוי כסרמינולוגיה.

י. ירין:

יש לנו פה חומר ממפקדי החטיבות שלך, שהם הסבירו

לנו בדיוק מה זה ש"שובח יוניס קסן". "שובח יוניס קסן"

זה פחות או יותר מקביל לשלב א', של מה שכתוב פה. זה חל אך ורק על הגדודים של החטיבה

הקידמית וזה מחייב במעוזים סדרת פעולות, ויחור על מעוזים מדוללים. קיפול של תצפיות,

ישיבה ע"ז (אחה"צ)

הער: ר/א ד. אלעזר

4267

י. ידין:

אבל שליחת טנקים קדימה. מה שציינו לנו נזי, כאשר הוא קיבל את הפקודה השניה, בצהריים - להכין מיד "שובח יונים קטן", אמרו לו - למעט את הטנקים. מה זה "שובח יונים קטן" זה ידוע. השאלה: מאיפה זה נולד. זה נצטרך לחקור את אלופי הפיקוד. עכשיו בכל זאת אני רוצה להבין. אתה עדיין מקבל את מה שאומר קצין האג"ם הפקודי: שכוננ זה ביצוע? גם לפי מה שכתוב פה בכתב ובעל פה?

לא רק אני, גם הוא אינו מקבל. אני הבקר שאלתי

ד. אלעזר:

אותו - אתה החכוונת שיפרשו? אז הוא אומר לי - כן.

שאלתי - אז למה כתבת - כוננות לפריסה. הוא אומר - זו שביאה בניסוח.

אני לא יודע למה התכוון כרגע קצין האג"ם, אני יודע

י. ידין:

מה הוא כתב. אם אני עכשיו מפקד אוגדה, ואני מקבל

בכתב, אבל לפני זה ב-10.30 ניסוח פחות או יותר כזה. אני צריך להבין; שאני צריך

להתכוון ל"שובח יונים", אבל לא לפרוס. גכון?

נכון. אלא שאני מניח שבדבר כזה לא מסתפקים בשיחה

ד. אלעזר:

בין קצין אג"ם לקצין אג"ם, פה ~~אז~~ להיות תיאום

בין שני המפקדים. הם בטח דברו ביניהם מה לעשות.

אם אני צריך להסתמך על הפקודה שב-1.30. אם ככה כתוב

י. ידין:

במפורש - להכנס לכוננות.

הפקודה הזו היא לא טורה על כניסה.

ד. אלעזר:

א, עכשיו אני יכול להסיק, ויש לי פה איש אחד שחטר לי

י. ידין:

וזה אלברט. אני יכול להסיק - שכך באמת נאמר לו

בשכת בבקר. לא חשוב מה שקצין אג"ם אומר עכשיו, הוא אמר לו - תכנס לכוננות. יכול

להיות שהוא התוכח אתו, לא התוכח אתו, כך שהוא הבין - כוננות. ועל זה יש לנו מסמכים.

כך כתוב אצלו באוגדה. כך כתוב אצלו בפקודה, שהוא נתן לחטיבות. אז למה הוא הבין כך,

אנחנו יכולים לפרש עכשיו שתי אפשרויות: או שזו באמת הפקודה שנתן קצין האג"ם

ישיבה ע"ז (אחה"צ)

הער: ר/א ד. אלעזר

י. ידין:

אך שקצין האג"ס השתמש בסרמינולוגיה מוזרה, זההוא אפילו לא ערער על זה, זה נראה לי קצת קשה. לפי כל הידיעות שיש לנו, אלברט היה די רגיש באותו בקר, וזה די טבעי, יש לנו פה תדריך שהוא נתן ככב באותו בקר. ואם מישהו אומר לו - לא להכנס עם חטיבה אחורית, וזה טבעי שהוא כן רוצה, הוא מתוכח. אז אני צריך להסיק בכל זאת מסקנה כרגע, לפי החומר הכתוב, לפי העדות - שההוראה הייתה כוננות. עכשיו אנחנו נצטרך לחקור, אני לא חושב שזה יעזור לנו הרבה, את קצין האג"ס הזה, למה כחבת כוננות גם בכחב וגם הסמל שלה, כאשר אתה אומר - שאמרת לפרוס,

הוא אומר - שלא הוא ניסה.

לנדוי:

לא הוא ניסה. את זה אני לא מוכן לקבל. מה שכתב

י. ידין:

הסמל ביומן, מילא, אבל פקודת מכצעים רשמית שיוצאת

מסעם קצין האג"ס והוא חתום שם על הפקודה, אני לא מוכן לקבל אחריות מי ניסה ומי לא ני הוא חתום על הפקודה הזאת.

אלא אם הוא, בנוסף לפקודה הסתומה, יש לו שיחה פתוחה

ד. אלעזר:

שהוא אמר, עד מתי לפרוס.

עוד לפני הפקודה הכתובה.

לנדוי:

ברור שזה לפני.

ד. אלעזר:

ב-10.30 ביומן היה כתוב, המינוח שישנו ביומן

י. ידין:

זה למינוח. אתה אפילו פתחתי את קפצת לרגע

אחד והיה לך רושם שאני מקריא מהפקודה ואני הקראתי פה...

אגב, זה מובן למה זה קורה. הוא נותן פקודה בכחב.

ד. אלעזר:

הסמל יושב ורושם מה שהוא אמר. איזה קצין עובר

על זה ומנסח את זה לפקודה, ואז אומרים לו - זה הפקודה שאמרת אותה, והוא חותם עליה.

זו הפרוצדורה,

פה בודאי יש ללמוד לקח לעתיד.

י. ידין:

המשך דבריו רשמה א.י.

לפני כן ר.ב.א.
א.י.

ועדת ההקירה - 4.2.74

ישיבה ע"ז - אה"צ

הער: ר/א ד. אלעזר

ידין:

ברוך להגדיר בדיוק מה זה כוננות.
כוננות זאת אוטרת להיות טובן ולקבל עוד פקודה

ד. אלעזר:

לעשות את זה.

הוא אומר לפי שזה נוסח זה לא פרישה אלא כוננות

יו"ר אגרנט:

לפרישה. אבל כשקצין האג"ם הזה אומר שהכוננה היתה פרישה זה לא הוצג פה.

ד. אלעזר:

ברוך לשמוע את קצין האג"ם הזה.

יו"ר אגרנט:

אני אינני יודע אם יצאנו מהסובך או נמצאים בתוכו

ידין.

מבחינתי יצאנו.

ד. אלעזר:

זה לא טובך זה "שווך".

לסקוב:

עוד שאלה אתה קטנה זה באמת לא ידות של שמיצה זה

ידין:

שמיצה שבשמיצה, אתה יכול להכחיש את זה או לא. ביטחון אמר לי או שקראתי בעתון
אולי באיזה מאמר שמישהוא כתב אתה יכול להכחיש את זה או לא. האם אתה אסרה באיזה
פורום פומבי שבענין פרישה הכותרת הדרוש היה איזה קצר או אי הבנה בהעברה הפקודה.

לסקוב:

אני חושב שאמר את זה בר-לב.

ידין:

בר לב אמר?

ד. אלעזר:

קודם כל אני נזהרתי מאד לא להגיד שום דבר אצאף

בפורמבי ששיך ללקחי המלחמה. אני לא זוכר שאמרתי כזה דבר בפורמבי. מה שאני כן
יכולתי לאמר כי אני עוד תוך כדי הטלחמה אני התחלתי להתעניין בנושא, ואני באהת
ההזדמנויות בבקורים שלי בשטח שוחחתי עם אל"ם אמנון רשף וגם אל"ם דן שוטרון
שאלה שני מפקדי הטיבות של הטיבה 252. ושאלתי אותם תגידו לי זה נכון שאתם לא
הייתם ערוכים שפרצה המלחמה, כי אז התחלתי לשמוע. ואז שמעתי מאמנון רשף שאמר
לי אני היתה לי פקודה להכנס לעמדות ולגמור להפוס את העמדות בשעה 4 שזה טעתיים
לפני התחלה המלחמה ואז שמעתי דן שוטרון שהוא קבל; קודה לנוע כשכבר היו מטוסים

4277

ועדת החקירה - 4.2.74

ישיבה ע"ז - אחת"צ

הער: ר/א ד. אלעזר

א.י.

לפני שעה 2 ואז היתה לי כבר המסקנה שפה היתה תקלה בפרישת הכוח. כלאמר הכוח לא היה פרוש כפי שאני חשבתי שהוא צריך להיות פרוש כשמתחילה מלחמה. יכול להיות שבאיזה שהיא שיהת קצינים גם אמרתי את זה שהיתה תקלה בפרישת הכח.

לנדוי: הם היו יכולים לנוע בכשך שעתיים. הלא הם לפי

הפקודה של אלברט ז"ל הם היו צריכים להיות בעמדות בשעה 4 ושעתיים הספיק להם בשביל התנועה הזאת.

ד. אלעזר: לולא המלחמה.

לנדוי: כן, ככה שאין פה סתירה.

ידין: פרט לזה שהפקודה ביומן של האוגדה הוא שובך יוני

קט.

לנדוי: מה ששמעת מהט זה אינו סותר מה שנאמר לך ע"י

אלוף הפיקוד בשעה 12.

ד. אלעזר: לא, אני עט אלוף הפיקוד לא ידעתי מהו לוח הזמנים.

אני אח הפנס הזה של לגמור ב-5 או לגמור ב-4 אני לא ידעתי עליו כי אני לא התעסקו בלוח הזמנים ובצירים. אני ידעתי מהי הפרישה.

לנדוי: אתה חשבת שהפרישה חתיה כבר בשעה 2?

ד. אלעזר: אני מודה שאני לא חשבתי על השעות, אני חשבתי על

הפרישה וידעתי שהפקוד יערך להגנה וידעתי איך. סתי, כי יהיה בעיקר מקום, לא עסקתי בזה.

ידין: יש לנו פה בענין זה עדות של אל"מ דן שומרון כפי שהוא העיד בפני אהד

הקצינים החוקרים שלנו. הוא אומר שבשעה ב-0830 היתה קבוצת עקודות נוספת באוגדה,

ב-0830 בבוקר שבה הרעיון המרכזי היה שחטיבה 14 תשאר לאורך כל הקו זאת אומרת

בקדמית ואלברט אמר שלהערכתו היא חוכל לכלום נטיונות צליחה. וכי בפידה ותהיינת

הדירות אזי יש שתי חטיבות אחת מול הגזרה הצפונית ואחת מול הדרומית והן ישמידו

ועדת החקירה - 4.2.74

א.י.

ישיבה ע"ז - אהה"צ

הערות: ר/א ד. אלעזר

את הכוחות שיצליחו לחדור, זה המערך שהיה בשבת בבוקר, שאנחנו מכירים אותו. תוך כדי קבוצת הפקודות הגיעה מתקן לגלברט שהקריאו שיש ידיעה ששעת הש היא באותו היום ב-1800 ושזאת שעה ש משוחפה לצבאות המצרים והסורים וההודות היתה שיופעל שובל יונים הקטן לקראת שעת הש הזאת. ושתי ההטיבות הקורפיות תהיינה ברושות ליד המחנות שלהם אך מחוץ להם עד שעה 1700. אחרי קבוצת הפקודות הזאת שאלתי את אלברט, למה לאור העובדה שידועה כבר שעה הש לא אקדם את החטיבה כלאמר, שובך יונים מלעף תשובתו היתה שהיות ולא בטוח כדיין שזאת מלחמה לכן יש השש שהנועה ביום דרך הפיזרים עלולה לגרום להתלקחות הביזרה בלי שהמצרים מתכוונים לכך בעצם בשלב זה ולכן לא אושר קידום הכוחות. הוא אחר כך מוסיף, ההרשמות האישיות היתה תן לפי בחנהגותו בימינו הקודמים והן באותו יום כי אלברט מסובב שזה הולך למלחמה, לא זאת השאלה. כלאמר יש פה אותה נקודה שאנחנו מוזרים לעניין הזה של ההדרדרות כביכול ע"י פרובוקציה. הוא ב-0900 בלרן בבוקר, ב-0930, בני מבטחה קבוצת הפקודות הוא מקבל ידיעה כנראה מהפיקוד, זה שראינו, יש אפשרות למלחמה סורית מצרית, שובך יונים קטן. כנראה שהיתה לו איזה שיחה ספני שכשואלים אותו הוא מסביר: אסור להניע את ההטיבות האלה ביום, אם בכלל ספני שאולי זה יביא להתלקחות. שאיזה הרעיון הזה? האם אתה יודע מאחרי המלחמה שהזזת ההטיבות ביום בסיתלה או בג'ידי או זשיבה שחת לפחות היא עלולה לאביא להתלקחות?

ד. אלעזר: אני משאלתי על השאלה הזאת שלשום. אני צניתי עליה

אני מיום שעה ב-4 בבוקר לי יותר לא היו מהטבות אחרות אלא מלחמה בתוצעה מזה הצעתי את הגיוס הכללי ואת הטטה המונעת. אני יותר לר דברתי עם אלופים לא על פרובוקציות ולא על שיקולים מוליטיים ולא על זהירות כל שהיא. כל האלמנטים האלה אצלי בבוקר כבר לא היו. אז אלוף פקוד כבר לא יכול היה לשמוע את זה אצלי וזה לא היה אצלי ואינני יודע אם הוא הוריד את זה או שזה נולד באוגדה.

לסקוב: אני רוצה להבין האם הפקודה היתה להתפרט ולהגיע

לשובך יונים מיד או שהיתה הגלמה של זמן?

ועדת חקירה - 4.2.74

א.י.

ישיבה ע"ז - אחה"צ

הער: ר/א ד. אלעזר

ד. אלעזר:

הפקודה של מי?

לטקוב:

מהמטכ"ל? או שהאלוף כשבא ואמר לך, כי אחרת למה

הם נעצרו ב-1600 וב-1700 ולמה לא זזו קדימה ולמה בטלו לגדוד 9 לזוז, אין לך

מושג אין שזה התפתח למטה?

ד. אלעזר:

אין זה התפתח למטה זה אין לי מושג, אני לא יודע

אין זה התפתח למטה אני רק אומר שהשיחה שלי עם גורודיש בבוקר, אני אגב ניסיחי גם

אתו לשחזר, אני לא יכול לשהזר היום את הניסוח האם הוא יערך או הוא נערך כי אני

לא עסקתי בלוח הזמנים של תזוזת הכוחות א בפיקוד, לא בצירי ההנועה שלהם. אני סכמתי

עם אלופי הפקודים את ההפרכות שלהם. ולא בדקתי את ההנועות בתוך הפקוד.

יו"ר אגרנט: אבל בשיחות האלה ביחוד עם אלוף פקוד הדרום האם השי

התנהלה על בסיס שהמלחמה תפרוץ בשעה 6 בערב?

ד. אלעזר:

את זה אמרתי בבוקר בקדם.

יו"ר אגרנט:

זה היה הבסיס, אתם דברתם על פרישת הכוחות, אם כי

לא התענינת בלוח הזמנים אבל זה לקראת שעה 6, פתיחת האש בשעה 6.

ד. אלעזר:

אני אמנם כפי שאחר כך אפשר לראות פה מהרבה דיונים.

אני, בשיחות שלי, לא מתיחס לשעה 6 הזו כנחון בלתי מעורער. אני אומר והיה ויפתחו

ב-5 ואני מדבר עם מפקד חיל אויר ואני אומר לו שיכול להיות שיפתחו קודם, אז אם

יפתחו ב-5 אז הספיק אם יפתחו ב-6 לא הספיק. בלאמר אני מכיר את הנחון אני אומר

למפקדים את הנחון אני לא מתיחס אליו בדבר מוחלט אבל אם אלוף פיקוד טזה מבין

שהמלחמה תהיה ב-6 ובונה את לוח הזמנים שלו לפי זה, זה לגיטימי.

ידין:

אגב אפוא בפתגם במל אמת אפוא, אני רוצה לחזור

לבעיה הקודמת כי זו הזדמנות אחרונה פה להבין. אני עכשו מתהיל בכל זאת להבין ואני

לא מוכן לגמרי לקבל את ההסבר הזה של קצין האג"ם אלא אם כן הוא יוכיח לי אחרת.

אומר לנו עכשו פה דן שומרון שחן כדי קבוצת הפקודות, מחקבל לכן על הדעת שזה היה

בערך ב-0900 0915 כי קבוצת הפקודות הזאת התחילה ב-0830, הגיע פתק שאומר "שובך

4273

ועדה החקירה - 4.2.74

ישיבה ע"ז - אחה"צ

הער: ד/א ד. אלעזר

א.י.

יונים קטן לקראת הש בקו, שתי החטיבות העורפיות פרושו ליד שמחנות אך מחוץ להן. עכשו אני מכין מה שפה כחוב 0930 מאח שי אל יורם (מי זה יוסס אנו לא יודעים) להכין חכנית שובך בקו בקדמי לא לפרוש, בעורף כן לפרוש זו בדיוק א הפקודה שנותן אלברט כהסבר לספקדי החטיבות. הוא אומר הקו הקדמי, בקו הקדמי להכין אבל לא לפרוש, בעורף שתי החטיבות האלה לפרוש בעורף כלאמר לצאת מתוך שמחנות שלהם. זה ממש פה מקבלים אח ההד.

אז מה פירוש הדבר לא לפרוש?

יו"ר אגרנט:

זאת אומרת לא לבצע שובך יונים, בשלב זה לפחות צא

ידין:

הוא אומר לשתי החטיבות מאחור אתם תצאו מתוך החניונות או מהמחנות שלהם, כמו שהוא מסביר פה אבל לא לפרוש אח הקו הקדמי, בעורף כן בקו הקדמי לא.

קיימת רק עוד אפשרות אחת שזה יצא מאלוף הפקוד.

לנדרי:

כך יש להניח.

ידין:

אחרי כן א.ו.

4274

ועדת החקירה - 4.2.74
ישיבה עז - אחה"צ
העד: ר/א ד. אלעזר

לפני כן אי.
או.

- 61 -

אגרנט: האם אתה יכול להמציא לנו פירוש שלך או הערכה

שלך, אולי איזשהו ידיעה, מדוע בכל זאת המצרים

הקדימו, אם הקדימו, את ההתקפה שלהם לשעה שתיים? בהנחה שהם היו צריכים

לעשות את זה לפנות ערב נאמר? האם אתה יכול להציע איזה פירוש?

ד. אלעזר: יש לך פירוש בלתי מוסמך, שאני לא בודק אותו,

ואני כרגע לא זוכר על איזה מסמכים מסתמך.

אבל אני זוכר שנוטה לי לאמ"ן הייתה הערכה שעד יום רביעי הכוונה המצרית

באמח הייתה לתקוף בערב או בשעה שש. ויום או יומיים לפני המלחמה היה חיזום בין

המצרים והסורים והם החליטו ביניהם על שעה יותר מוקדמת. לפי ההסבר שאז קיבלתי

מאמ"ן, אם כי אני אומר את זה כרגע בלי שום מסמך ביד, רק לפי הזכרון -

השינוי היה אחריל

ידין: זה ברור, אם היה שינוי.

ד. אלעזר:

א זה אני אומר מתוך שיהות עם איש אמ"ן. אני לא בטוח.

ידין: השאלה אם היה שינוי, למה היה?

אני רוצה לשאול אותך שאלה הפתטיות לחלוטין,

ואפילו אם תתן תשובה, זה לא מבוסס על ידיעה, זה רק חוות דעת - איזה דבר

שמזקר אצלנו כחשש, אם כי זה לא משנה, אולי לעתיד כן: נניח שהתכנית הייתה

לחקוף בשבת כמלך שאמר א אם הוא לא סוכן כפול נאמר א

האם יכול להיות שהמצרים שעדיין חיים א

בטרמפלה של החמטש ליוני 1967, שכל הכוח המצרי היה בסיני, והם מוכנים להחקפה,

ופתאום הם אאוט אוף דה-בלו, אנחנו מסדרים אותם. שביום ששי בבוקר, על סמך

הענין עם הרוסיים וכו', אנו מחיליט ללחוף על האפריקאים לקבל אינפורמציה.

4275

ועדת החקירה - 4.2.74
ישיבה עז - אחת"צ
הער: ר/א ד. אלעזר

א.ד.

אומרים שאנחנו יודעים שהרוסים וכו'. עוד יכול להיות שהאמריקאים (דרך הסי.איי.אני) מתחילים לשאול. פתאום מתגנב איזה חשד למצרים אולי אנחנו יודעים. ואם אנחנו הישראלים יודעים, הארסט האלה / יכולים לסדר אותם. אבל בשבת בבוקר הם מאזינים לדבר אחד: הם ~~במקום~~ לא יודעים שאתה נפת הוראה למפקד חיל האויר להתכונן להתקפת מנע, אבל אני ~~במקום~~ מתאר לעצמי, מה הייתי רוצה לשמוע ממך (נשאל גם את מפקד חיל האויר) שכאשר מפקד חיל האויר נוחן בבוקר הוראות להתכונן להתקפת מנע, הווליום שעובר בקווי הקשר של חיל האויר - כיון אם זה טלפונים, טלפרינטרים, ואולי גם אלחוט, אינני יודע - צריך להיות ווליום עצום. הכמות צריכה להיות גדולה מאוד, כי פה יש גם רחיסות בזמן.

האם יכול להיות, ואני לא אומר אם זו אניה רוסית שזופעת או לא, אנו יודעים שהם במקום מאזינים גם כן - שכשבת בבוקר, פתאום, שם בהאזנה המצרית, ב-848 המצרי, הם אומרים לסאדאת, תשמע, כל חיל האויר הישראלי מתכונן למשהו רציני ביותר, הוא לא יודע. יכול מאוד להיות שם יודעים על שפעולה שלנו והם ינסו לחפוס אותנו ללכן צריך להקדים. האם התאוריה המקבילה הזו, או הסצנריו כפי שאתה קורא לזה, יתכן בכלל, או שזו הזיה?

ד. אלעזר:

תיאורשת כן, מעטיח אני לא חושב שזה מה שקרה. ואגב, זה דבר שניתן להוכחה. כי יש לנו מסמכי שלל גם סוריים וגם מצריים. צריך לכדוק מסמכי שלל וצריך לראות מה כתוב בהם ומתי הם נכתבו. אז אם נמצא פקודה במסמכי שלל נאמר מיום ד' וכתוב בה 1400, אז המעיה נפתרה. יחד עם זאת, יש בזכרוני מסמך שלל אחר שהוא דווקא אלול לתמוך בתאוריה שלך. אני זוכר שיש מסמך שלל סורי שכתוב בו, אני מצטט כפי שאמ"ן אמר לי בעל-פה: בשעה 061130 נאמר בו, לאפס את השעון לפי קול דמשק ולפתוח את המעטפת. כלומר, לוודא שזה בשעה זו כדיוק ולא קודם. במעטפה ישנה פקודה אם אני זוכר נכון, שיש לתת פקדה למג"דים או ב-13 או ב-1330, וכשעת השיג מופיעה שם השעה 1500. אני לא ראיתי עבודה מחקר על המסמך הזה, אבל הוא מותיר שתי אפשרויות:

האחת: ששעת השנין אל החטיבה הזו היחה 1500, כלומר, היא היחה צריכה
נאמר להיזוח גל שני כעבור שעה.

חשעה אצלם זהה? בשעון שלנו זה אותה שעה?

ידין:

אני הרשב טלא. נרמה לי ש-1500 אצלם זה אצלנו
1400.

נכנצל:

אינני יודע, צריך לבדוק.

ידין:

נרמה לי שזו אותה השעה. מזה אפשר להבין

ד. אלעזר:

שיום קודם שעת השנין היחה קודם.

יש מישהו שנעול על בעיה כזו וכרוק דברים כאלה?

ידין:

אני משער שבאמ"ן עוסקים בזה, אני לא יודע.

ד. אלעזר:

ערו שאלה אחת: האם אתה לוקח בחשבון את האפשרות

נכנצל:

שנספחים או דיפלומטים זרים יכולים לקיים קשר עם

החוץ ויכולים להיזוח ערית למשמעות על מטוס שביום הכפורים עושה סיבוב מעל לחל-

יב ומעל לירושלים מכפר פעמים?

בהחלט כן ויותר מזה. אין לי ספק שמצב כוננוח ג'

א. אלעזר:

שהוכרו ערב יום הכפורים נתן הרבה אינדיקציות

שיש לנו מצב כוננוח. כי בדרך כלל זה דבר מאוד לא מקובל שכלי רכב יסעו

בערב יום הכפורים, בכלי רכב צבאיים בכמות יותר גדולה, ושיקראו להיזלזלם סדירים

חזרה לנסוע ביום כפור וכו' הלאה. כך נאם היה בארץ מישהו שזה תפקידו

ולש להניח שיש.

ידין:

אני בטוח שיש.

ד. אלעזר:

שיש מה?

אגרנט:

ד. אלעזר:

מרגליט. אני לא יודע כמה ואיזה דרג, אחרתם אני אפילו יודע. כך שבתזה שלך האם אפשר היה לדעת שפה התחילה כוננות, אפשר היה לדעת שפה התחילה כוננות, אני רוצה להמשיך את העדות שלי על יום שבת

ה-6 לאושובר.

עם ראש הממשלה?

לסקוב:

כן. והדיון עכשיו מה שנקרא - סיכום ההתייעצות

ד. אלעזר:

אצל ראש הממשלה, גם זו איננה סטנוגרמה, אבל היא רשומה באופן יותר מלא מאשר רשומים של הדיונים אצלנו. אבל היא בהחלט איננה סטנוגרמה מלאה.

יש לנו את זה בחק.

ידין:

היות שאיננה סטנוגרמה מלאה, אני רוצה לעבור ובכל מקרה לומר את הפירוש שלי או את התשלמה שלי.

ד. אלעזר:

זה משעה 8:05 בבוקר?

ידין:

כן. הדיון נפתח בדבריו של שר הבטחון, שאני לא עובר עליהם. כי זה התחיל קודם כל בהרצאות על ערכי השטחים, על פיננסי הילדים, עוד פעם בנוסח של טיול. כשראש הממשלה מביעה שהילדים יתחילו לרדת כבר עכשיו ולא ערב הפעולה. אי מעיר שאנו כבר ערב הפעולה. אני מציין את זה כתימוכין נוסף למם שאמרת קודם שאני מאותו יום שעה ארבע בבוקר הייתי נעול לחלוטין על המלחמה, וכל הנושאים של זהירות בזו או אחרת, לא הייתי שותף להם. אני מתכוון לבעיה של שובך יונים אם כן להתגלות או לא להתגלבה. וכאן לאחר שהיתה פה התלכטות איך מורידים, מה מורידים, הודעתי שבכנין הילדים אנו מוציאים אותם מהרמה, מאבו-רודט,

ד. אלעזר:

4278

א.ד. - 70 - 65 -

ועדת החקירה - 4.2.74
ישיבה עז - אחת"צ
הער: ר/א ד. אלעזר

ממש"ל, ואת המשפחות מכסיסי חיל האויר ומהשדות שלנו בסיני.
היה דיון על ירון ומכ"מים הירדנים, ואני לא החייחסגני אליו,
ואח שני הנושאים העיקריים שעמדו לדיון באותו בוקר פתח בהם שר הבטחון,
בענין המכה המונעת וגיוס המילואים. שר הבטחון פתח במכה מונעת בעקבות זה
שהוא ידע את ההצעה

שר הבטחון לא פתח במכה מונעת.

ירדן:

הוא פתח במכה מונעת נגד מכה מונעת.

ד. אלעזר:

אני מתכוון הוא התחיל למה לא מכה מונעת

עוד לפני שהעליתי את ההצעה ואמר שאנו לא יכולים להרשות לעצמנו לעשות

זאת הפעם. את רק מצרים תחקוק נוכל להכות בסורים וזה סדיוק הדברים שלו

גם בבוקר אותו יום בדיון אצלו. "ועל סמך הידיעה שש עתה לא נוכל

להכות מכה מונעת אפילו חמש דקות קודם, אי אפשר."

אתרי כן רב,

4279

לפני כן רשמה א.ו.

- 71 -

ועדת החקירה - 4.2.74

ישיבה ע"ז (אחה"צ)

העו: ר/א ד. אלעזר

ד. אלעזר:

זה מטחיים עוד עם הסיזה של סוריה עכשיו - אם מצרים פתחה באש אפשר סוריה גם אם אלא פתחה באש. אבל עקרוני.

אם לא יפתחו באש, לא נפתח באש.

בענין גיוס המילואים אומר: הרמטכ"ל ימסור אחר כך

פירוט כוחות. 300 בסיני 180 ברמה. למרות שהוא אומר - בענין גיוס המילואים (זה במאמר בגד) כלומר על הסדיר, והוא אגמאגמא ממשיך לדבר על גיוס המילואים. הוא אומר - דרו רוצה גיוס יותר גדול. אני מסוייב. אני מציע לגייס את מילואי חיל-האוויר, אוגדת שריון בגולן, כל מילואי חיל-האוויר, אוגדת שריון בגולן ואוגדה לסיני. זה אפשרה שהגענו אליה בכקר, כאשר כבקר דברנו שזה 50-60 אלף איש כזכור. לכן הוא אומר עכשיו - זה יכול להגי ל-50-60 אלף איש. יגלוש אולי לקצת יותר מזה. גיוס זה יש לעשות עד ל-18.00. פה צריך להבין כאשר הוא אומר - עד 18.00, אין שר הבטחון מתכוון שהגיוס הזה יסתים ודאי עד 18.00, אלא אני מבין, שהוא מתכוון, שעד הפתיחה באש, זה מה שצריך לגייס. וב-18.00 צריך להחליט על יותר מזה.

היו"ר אגרנט:

לא הבינתי, למה הוא מתכוון?

ד. אלעזר:

טגיוס זה יש לעשות עד 18.00. אני מתכוון, ששר

הבטחון לא חושב, שאת הגיוס הזה יש להשלים עד עד

18.00. למרות שהוא אומר - גיוס זה יש לעשות עד 18.00, אלא כוונתו היא, (אגרנט: להחליט על זה? כן. זה מה שאנחנו יכולים להחליט עכשיו, וזה מגייסים עד לפתיחה באש - עד 18.00. ב-18.00 אם הפתח אש נחליט אגמאגמא על עוד דברים נוספים.

ל. ירון:

נגייס את המערך המלא. אם הדברים אגמאגמא יחמירו.

אגמאגמא

אחרת יהיה, שאנו עושים מלחמה.

ד. אלעזר:

הוא אומר - אנחנו צריכים לגולן עוד טנקים, וכך גם לסיני.

צריך להעריך. בה"ח הירדנית - לא. אם הדברים יחמירו

וץחיל אש, נגייס את המערך המלא. לזה התכוונתי קודם שהוא אומר - עד ל-18.00. אחרת יהיה,

שאנחנו עושים מלחמה. גם כך יגידו זאת. לו הייתי חושב, שאין מנוס - הייתי מגייס הכל.

ישיבה ע"ז (אחה"צ)

הער: ר/א ד. אלעזר

ד. אלעזר:

עד הערב הגיוס המוגבל וכוחות אלה יתכוננו לפעולה עד מהר בבקר. אם בלילה נרצה לגייס עוד, נגייס. בענין זה יתכן שיש לרמטכ"ל דעה שונה.

ז"א, זה גיוס חלקי של מילואים?

היו"ר אגרנט:

זה גיוס חלקי, כפי שבבקר איך שהוא הגענו לפשרה, שזה

ד. אלעזר:

יגיע לאוגדה צפון ואוגדה דרום. כפי שהוא קבל את דעתי

בבקר, שאטנם זה הפינימוס ההגנתי. כי אוגדה צפון אוגדה דרום, זו הערכות "סלע".

ואני דברתי בבקר על אוגדות נוספות גם להתקפות נגד. ואמרתי בעדותי שלשום - שאני

בהתקפות נגד ראיתי חלק של ההגנה. לא רק החכוונתי להתקפות נגד לצורך כיבושים.

אלא גם כדי לזרוק אותם החוצה?

לנדוי:

כן. אם יהיו להם חדירות נוספות ויצטרפו לזרוק אותם

ד. אלעזר:

החוצה. אני אומר כאן - קראתי המברק של צביקה. השדר

אצא אוטנטי. בשבילנו זן החראה קצרה מאד.

מי אמר את זה?

היו"ר אגרנט:

זאת אני אומר עכשיו. קראתי את המברק של צביקה -

ד. אלעזר:

השדר אוטנטי. הכוונה, פה זה כחוב בהחלט מקוצר.

כלומר, אני לא מתכוון להגיד שאני מאמין שזה אוטנטי, אלא שאני מאמין שהולכת

להיות מלחמה. אני מאמין, שזהו חומר שהוא פחאים למציאות ולכן בשבילי הענין

גמור, הולכים למלחמה. ואני מזכיר פה - שאנחנו הולכים למלחמה בהחראה קצרה מאד.

זה 12 שעות, זה מעט מאד זמן בשביל להערכך טוב למלחמה.

אתה מזכיר 10 שעות, ז"א, שגם אתה חי על 6?

י. ירין:

אני בפירוש חי על 6 בערב, כי אני אומר - אם יתקפו

ד. אלעזר:

בעוד 10 שעות, כי השעה היא כבר 8, אנו ערוכים באופן

מקסימלי עם הצבא הסדיר, אך לא גייסנו מילואים בכלל. זה לא מדויק שזה לא בכלל,

ישיבה ע"ז (אחה"צ)

העד: ד. אלעזר

ד. אלעזר:

אבל לזה אני לא מתיחס. עוצמת זה"ל היא: 25% סדיר, 75% מילואים. זו הכללה לא כל כך מדוייקת, אבל אפיאאאאא אומר לאילוסטרציה.

איך המשפט שם - "אנחנו ערוכים עם הסדיר"? ח. לסקוב:

אנחנו ערוכים באופן מקסימלי עם הצבא הסדיר. ד. אלעזר:

בנקודה הזאת אלאא שאלה קצרה. כאשר אחה אומר - "שאנחנו י. ידין:

ערוכים באופן מקסימלי עם הצבא הסדיר", אני לא מדבר

כרגע מבחינה טקטית שדברנו עליה כרגע, אני מניח שאחה לא נכנסת אליה...

אני לא מסביר לראש-הממשלה את ההערכות. ד. אלעזר:

ברור. אבל האם הצבא הסדיר עצמן, יש לו כל המילואים י. ידין:

הדרושים לו מבחינה אופרטיבית, כלומר, הכוחות הלוחמים.

פה יש איזה עדות, היום אני קראתי אותה של איזה מפקד חטיבה, שהוא מסביר, - שהחטיבה

הסדירה ביום המלחמה, בהתאם לתקנים הקודמים שלה, בגלל הקיצוצים וכיוצא בזה,

בנויה כך שבטן מלאה, שחמושת זה רק בטן, שכל הדבגים נמצאים כימח"ים ובנויים

על רכב מילואים ונהגי מילואים. חסרים אלמנטים נוספים, כגון מחלקות ג'יפים בגרודים,

מבחינת ג'יפים אפשר לומר - שמצב החטיבה גרוע אפילו ממצב חטיבת מילואים. כל השלמות

המילואים של החטיבה עדיין לא הגיעו למעשה. מערכת הגיוס של השלמת המילואים שבאחריות

אגד הימח"ים של האוגדה לא באה וכו' וכו'. פלוגת ההספקה החטיבתית היחה מיותרת.

מבחינת התקן, לא היחה צריכה להיות קיימת וכו' וכו'. פלוגת החימוש הקדמית, גם כן.

כלומר מה שאני רוצה לשאול: האם החטיבות הסדירות, היות ואני מבין שבחקן שלכם הם לא

מלאות, - כאשר בשבוע בבקר נמסר שאנחנו ערוכים באופן מוגבר עם היחידות הסדירות, האם במצב

הכוגנוח של יום ג' נתנה רשות לגייס מילואים בשביל החטיבות הסדירות? כאשר אחה דברת

על חיל-האוויר. השאלה ברורה?

ישיבה ע"ז (אחה"צ)

הער: ר/א ד. אלעזר

ד. אלעזר:

כן ברורה, ובכן ככה: לכל היחידות הסדירות יש השלמות

מילואים, אני קראתי את זה, בדברים שלי - שאני ער

לתופעה הזאת (אני מנסה למצוא את זה) אני מדבר על זה בבקר, על זה שצריך לגייס

גם את ההשלמות.

ח. לסקוב:

אולי זה יעזור לך - גם סגן הרמטכ"ל הוציא פקודות

בקשר לזה, כי אחת הטלת עליו את המילואים.

השאלה שלי: מה היה השיקול ביום שושי?

י. ידין:

יש לי שני דברים, אם סגן הרמטכ"ל טיפל בזה בבקר

ד. אלעזר:

אז זה מתחיל כך.

א' - בקדם אצלי של פאפאגא 5.30 בבקר של אותו יום,

אני אומר - אני מאשר לאג"ם לאפשר לגייס מילואים, זה אני קראתי בתוך היומן של

שבת בבקר - מאפשר לאג"ם לאפשר לגייס מילואים, את הנחוץ ביותר לעבודת האגפים,

זרועות, לצורך השלמת כוננות, שלא פוגע ברשחות הגיוס. כלומר, אני לא אומר לגייס,

אני מפנה את חשומת לבם, שאפשר על ידי רווחים מיידים קטנים שמגייסים אנשי מילואים,

אפשר להרוס רשת גיוס אחת, מזה אני מזהיר אותם. אבל אני אומר - אפשר להתחיל את

הדברים הכי הכרחיים, אפשר להתחיל לגייס, ואני אומר - בסדר גודל עד אלפי אנשים.

כפי שאמרתי

וזה שובאפאגא שאמרתי - אני מרשה זאת לעצמי אפאגא לפני שקבלתי אישור, אני אבל היפשתי

דבר אחר - בשביל לומר - שאני ער לענין הזה שהיחידות הסדירות שלנו יש להם השלמות

מילואים.

נבנצל:

האם זה חיוני דוקא לדיון אצל ראש-הממשלה?

לא לא, בקשר למה שהרמטכ"ל אומר - שהצבא הסדיר ערוך

י. ידין:

באופן מקסימלי.

אולי תתן את התשובה יותר מאוחר, כינתיים נשתדל

היו"ר אגרנט:

לגמור את הדיון אצל ראש-הממשלה.

ד. אלעזר:

אני רוצה לומר, שעם ראש-הממשלה אני כמובן לא מדבר אתה

במונחים טקטיים מובהקים. כאשר אני אומר לה - הצבא הסדיר

ערוך - אני לא מתכוון להגיד לה - שגדודי חטיבה 7, או שדבר אחר, אני מדבר על הצבא

לפני כן ר.ב.א.

א.י.

ועדת החקירה - 4.2.74

ישיבה ע"ז - אחה"צ

העד: ר/א אלעזר

יו"ר אגרנט: אמרת את זה בישיבה הקודמת. אני מבין שהשלמות האלה

הם בערך 10,000 - 12,000 איש כן אמרת בישיבה אצל ראש הממשלה?

ד. אלעזר: אמרתי השלמות אלמנטריות, 10,000 - 12,000 זה אמצע

השלמות אמצעיתיות חיוניות וזה מה שחפשתי ולא מצאתי אבל זה ישנו.

יו"ר אגרנט: כן זה ישנו בהתייעצות עם ראש הממשלה, כשהם מסכמים הוא

מציע את זה וככה הוחלט.

ד. אלעזר: אף כן אני פה מתיחס בראשית דברי למברק של האיש של

צביקה ושוב אני אומר "אך לא גייסנו מילואים בכלל, עוצמת צה"ל היא 25 אחוז

סדיר ו-75% מילואים, שוב זאת היא לוסטרציה פופולרית כדי להבהיר לראש הממשלה

מהי העוצמה אני לא מדייק כאן כי בחיל האויר זה אחרת, אבל זה נותן סדר גודל

מסויים.

נבנצל: אבל זה איש כנגד איש. זאת אומרת איש מילואים כנגד איש

סדיר. בערך.

ד. אלעזר: זה לא דבר מדוייק זה בשביל לאמר שזה היחס, מאיפה זה בא

לי כי אני יודע שבסדיר יש לנו סדר גודל של 100,000 איש ואנחנו מסוגלים לביים

כלל עוצמת עם ישראל בסדר גודל של למעלה מ-400,000 איש לכן באופן גס אני אומר

זה רבע מול שלשת רבעי.

דין: אם פעם תוכל למצוא, לא עכשו, אם אתה זוכר האם היה ביום

שיש איזה שהוא דיון בשלב הכוננוח להשלים את המערך הסדיר של השריון?

ד. אלעזר: לא היה. כי אנו ביום שישי אנו עוד נשהרים מגיוס מלואים

אילו היינו מחליטים לביים מלואים באופן חלקי זה בטח היה עולה. איזה מילואים?

מה קודם למה? ואז קרוב לודאי שהשלמות לסדיר היו זוכות לעדיפות ראשונה. ואז אצ

אני אייר כחוצאה מזה צריך להגדיל מיד את הכוח. לגיוס המילואים אנו צריכים

לפחות 24 שעות. מילואים שאנחנו מגייסים עכשו אפשר לבפעילם מחר ועובדה הצלחנו

4284

ועדת החקירה - 4.2.74

ישיבה ע"ז - אחה"צ

העד: ר/א ד. אלעזר

א.י.

להפעיל חלק מהם עוד באותו לילה אבל זה מעבר לכל הנוהלים והסדר שיש לנו בגיוס מלואים והחפזון הזה גם התנקס בנו כשמך הזמן. בבוקר יום א' יוכלו להכנס לקרב. המלואים שלא נגייס עכשו לא יוכלו מחר להשתתף המלחמה. הם יכנסו לפעילות רק ביום ב' בבוקר. מילואים שלא נגייס עכשו זה הפסד של יום. תאורטית טוב כמובן שאני לא מדייק כי תאורטית הם יכולים להכנס למחרת בלילה אבל אני כבר עושה בזה הכללה שאני לא מניח שמילואים נכניס לזירת קרב בלילה אלה אם הם לא ישחפפו מחר כל היום אז קרוב לוודאי שבאופן אקפטיבי הם יכנסו רק ביום שלמחרת.

בוודאי שלא להתפקת נגד.

ידין:

זהו, למרות שמבחינת מספר שעות זה הפרש של 12 שעות,

ד. אלעזר:

אני חושש שמבחינת מלחמה זה עלול להיות הפרש של 24 לכן אני בעד גיוס גדול אני מחייב גיוס של כ-200000 חייל. זה המערך הלוחם אני לא זקוק לכולם היום. גיוס כל מילואי חיל אויר השלמות ליחידות הסדירות, הנה אני מזכיר כאן את העניין. ואני אומר אותם בעדיפות מיד אחרי חיל האויר. גם לחטיבות הסדירות יש פונקציות מלואים. פה אני במקרה מסביר את זה לראש הממשלה. זה הצבא הלוחם. 4 אוג' משוריינות + ארטילריה ומחזוקה גיוס כזה צריך לחשוב בסדר גודל של 200.000 איש. אני מפרש פה רק את הדברים החשובים אני כמובן לא אומר שזה כולל כאן את מערך הג"א אלמנטרי לאצ להגנת נ.מ. להגנה פסיבית וזה כבר כולל פרישת כל המערך הלוגיסטי החשוב וכו'. כי אם אני אומר פה את הדברים החשובים ומה שמסביב להם שזהו המערך העיקרי. במילים אחרות מחוך כ-350.000 איש שאנו מסוגלים לגייס אני מדבר על 200 ואני ל-200 האלה מחוך 350 קורא המערך העיקרי.

עם הכח הזה נהיה ערוכים עד מחר בבוקר, בצהרים, באופן יוחר יסודי. אם נגייס פחות מזה, מחר אוכל לתגבר, מבחינה הגנתית מאצ נוכל לבלום, ככה כתוב. מה אני מתכוון לאמר שאם נגייס פחות מזה כלאמר אותו סדר גודל של 50.000 - 60.000 איש שמציע אותו שר הבטחון אני אומר מבחינה הגנתית נוכל לבלום אני בעיני רוחי רואה

ועד החקירה - 4.2.74

ישיבה ע"ז - אחה"צ

הער: ר/א ד. אלעזר

א.י.

אח מערך סלע כי הצעה שר הבטחון מתאימה לחכנית האופרטיבית ההגנתית סלע ולכן אני אומר נוכל לבלום, זהו מערך הכלימה אך נהיה מוגבלים למהלכים הגנתיים,

ללאמר לא יותר מאשר לעמוד בקו הגנה כי זהו סלע. בעוד שאם יהיו יותר כוחות נוכל לחקוף ולעבור להתקפת נגד וכפי שאמרתי החקפת נגד זה חלק של קרב ההגנה גם. כי כבר אמרתי בבוקר אם אינני טועה שיכולות להיות חדירות גם בצפון וגם בדרום. לנדוי: האם זאת לא היתה הערכה אופטימית קצת שמכחינה הגנתית

נוכל לבלום הלא לא היה די זמן כדי לגייס את האוגדות הנוספות בצורה מסודרת?

ד. אלעזר: היא היתה קצת אופטימית. אני אמרתי גם פה אמרתי באחת

ההזדמנויות כאשר אני זכרתי עוד לפני המלחמה על אפשרות של חדירות ואמרתי שהמערך הסדיר הוא רק כדי למנוע קטסטרופות בדימוני ההגדרות האלה לכאורה מתאימות למצב שהתהווה אבל אני מודה שלאראיתי אותו בחומרה כזאת אני חשכתי שזה יהיה קצת פחות חסר.

ידין: אתה בסלע רואה שתי אוגדות להגנה בתנאי של ^{התראה} ~~התראה~~.

שתי אוגדות איפה? ד. אלעזר:

לא חשוב. אוגדה בצפון אוגדה בדרום בתנאי של התראה. ידין:

עד שתי אוגדות מתאימות לבלימה פה חסר האלמנט של התראה.

ד. אלעזר: כן, חסר.

זאת אומרת ק + 24. יו"ר אגרנט:

מינימום ידין:

ודאי, פה יש כבר הסגבלה שמערך סלע נבנה חוץ כדי לחימו ד. אלעזר:

יש פה בנית מערך כי אם באמת תחיל מלחמה בערב והמילואים יחחילו להכנס למערך בבוקר אז אני ער לזה שאני נכנס למערך סלע חוץ כדי לחימה וחוף כדי בלימת הצבא הסדיר לכן אני ער לזה שיכולות להיות להם הצלחות לכן אני רוצה כבר כוחות נוספים כדי להכנס גם להתקפות נגד. יש בזה, אני רואה בזה את התפתחותה של המלחמה, אני

ועדת החקירה - 4.2.74

א.י.

ישיבה ע"ז - אחה"צ

העד: ר/א ד. אלעזר

רואה אותה די חמור אבל עדיין פחות חמור משהיא היתה. ועובדה אוחם כוחות כמו למשל אוגדה 146 או 210 שאני ראיתי אותן נכנסות להתקפות נבד הם נכנסו לסחימת פרצות.

מי?

יו"ר אגרנט:

אוגדות 210 ו-146 שהלכו לרמת הגולן ואלה האוגדות

ד. אלעזר:

הנוספות שאני מבקש לגייס אותן מעל לאוגדה 36 שרק היא נמצאת במערך בלימה ^{בסלע} אני את 210 ואת 146 בסצנריו הראשוני שלי ראיתי כבאות לעזור להתקפות נבד בחדירות. זה היה כך אבל זה היה להתקפות נבד יותר חמורות ממה שאני חשבתי. כלאמר אם לסכם את השזה אני פה מניח את הסצנריו שהוא מחקיים אחר כך אבל הוא התקיים אחר כך שיחר חומרה שמשאני חשבתי, ובעצם האוגדות ~~אצאאאאא~~ הנוספות האלה שפה אני עומד על גיוס והם אמנם גויסו הם אלה שהכריעו את הקרב ברמת הגולן.

מבצע סלע כולל מחקפת נבד, אחת מדבר פה על סלע כאילו

לסקוב:

שאינשאיין בו אלמנט של מחקפת נבד. יש לך את 210 בצפון ואת 162 בדרום שהם לפי סלע. אחת אמרה שאיין לבלום מהלכים הגנתיים בלבד בלי התקפת נבד.

נכון, אם מקבליסאת הצעתו של שר הבטחון ומגייסים אוגדה

ד. אלעזר:

לצפון ואוגדה לדרום אז מגייסים לצפון רק את 36 ואז אין 210 בצפון לפורך התקפת נבד ולכן כשאני אומר שבזה אני אוכל לבלום אני מתכוון לאמר שאני רואה בעיני רוחי את ~~אל~~ סלע עם 36 במערך הגנה אבל בלי 210 להתקפת נבד.

ברור

לסקוב:

210 היה צריך להיות עתודה לצורך התקפת נבד, לפי סלע?

יו"ר אגרנט:

לפי סלע 210 מרוכזת להתקפת נבד אבל אני מבקש עוד פעם לא

דן אלעזר:

התקפת נבד זו לא פעולה התקפית רק זה חלק של מערך הגנה.

ואז אני אומר "אך נהיה מוגבלים למהלכים הגנתיים בעוד שאם יהיו יותר כוחות נוכל לחקוף ולעבור להתקפת נבד. כמובן, כמובן זה לא הקשר טוב כי זה כאילו המשך לסזה הזאת

א.י.

ועדת החקירה - 4.2.74

ישיבה ע"ז - אחה"צ

העד: ר/א ד. אלעזר

אבל כשאני מתחיל פה כמובן אני מתחיל עכשו טזה חדשה והיא - שאם תתחיל מלחמה יכולים להיות, פה לא כתוב, יכולים להיות פרוגים של צפת, טבריה והפצצות, אני מסביר פה שיכולה להיות פעילות אויב עם התחלה מלחמה. יכולים להיות טילי פגוג ויכולות להיות הפצצות אויריות, אני נחתי דוגמאות על צפת ועל טבריה וכו' וזה יפחית את מהירות הגיוס. כלאמר אני פוחד גם מהגיוס, כל גיוס שאני לא עושה עכשו בלי אש אחר כך יכולות להיות מגבלות. כבישים, יכול בכביש להפגע עם מפיץ צווים ומכונית עם צווים, זה הכל יכול לגרום לנו שבושים זו עוד סיבה למה אני מעדיף את הגיוס של שבת לפני שנפתח האש.

אם נצליח לגייס ולנוע כלילה זה יותר טוב. אני פחות חשוף לכן אני מציע את הגיוס הגדול אם לא נעשה את הגיוס הגדול כלאמר פה יש לי הערה להצעה של שר הבטחון, אני אומר אבל גם אם לא הגיוס ההצעה שלי אני מתכוון לא לפי הצעתו של שר הבטחון שמדובר על 50 - 60 אלא אני אומר אני לא רואה פחות מ-7,000 - 80,000 ואם אתם זוכרים באיזה קדם שלי אני אומר לקצינים שר הבטחון אומר 50 - 60 עכשו בואו נראה מה אפשר להכניס לזה בשביל להכניס לזה את כל האוגדות וכל האלמנטים זה יהיה 70 זה יהיה 80 אני כבר מכין את עצמי לפשרה של 70 - 80 לפחות אני ממשיך להרויח עוד.

אחרי כן א.ו.

ואני אומר את התזה הזו בשביל עוד דבר:

ד. אלעזר:

"מבחינת האימפקט הבינלאומי מדיני, זה לא משנה

אם נביים שבועים או מאתיים אלף איש.

זה הארגומנט ששכנע את ראש הממשלה?

לנדוי:

כן. "בעצם יתכן שזה ישפיע". אני מנסה עוד

ד. אלעזר:

נימוק, יתכן שזה ישפיע לצד החיוב

"כי הערכיסבינו שהם איבדו את יתרון הפחמה." פה אני מודה במגבלה, אני

לא מחעלס, הצעתי לא באה מזה שאני לא מבין את השיקול הנודי; אני רק רוצה

לומר שהוא פחות חשוב: "הגידוס יביא לכך הוא מפליל אותנו, יאמרו שגייסנו

על מנת לפתוח במלחמה" זו התזה של שר הבטחון, ואני אומר: "מוטב שיגידו

שאנו פתחנו וננצח, כי ממילא יגידו שאנו פתחנו. אני בעד הגידוס הגדול

וזו באשר לגידוס.

באשה למכה מונעת, מכה מונעת היא כמובן יתרון

עצום. בעצם חסון הרבה חיים. אם ניכנס למלחמה שהשלב הראשון שלה הוא בלימה,

יש לי בסחון שנעמוד בה, ואחר-כך תקיפה, זו תהיה מלחמה רצינית".

יש פה איזה שיבוש ברישום, כלומר, כאן אני אומר מחון זכרון, כי זה לא רשום

בסטנוגרמה, ואני זוכר שאני אומר לראש הממשלה שזה יתרון עצום וזה יחסון

הרבה חיים וזו הולכת להיות מלחמה רצינית. ואז ראש הממשלה שואלת אותי -

וזו לא כתוב כאן - ואם לא נפתח במכה מונעת אז לא נעמוד בבלימה?

אן אני אומר לה: יש לי בסחון שנעמוד. כלומר, אני לא אומר שבלי מכה מונעת

נפסיד מלחמה. לכן פה מופיע "יש לי בסחון שנעמוד" כי בעקבות השאלה שלה

אני אומר: אנחנו לא נפסיג את המלחמה. כלומר, זו תהיה מלחמה רצינית. זה

לא מתייחס לזה שיש לי בסחון שנעמוד בבלימה ואחר כך תקיפה. לאזה מה שעושה

את המלחמה רצינית - שקודם בלימה ואז כך תקיפה. אלא בהזדמנות זו הסברתי שזו

הולכת להיות מלחמה קשה ורצינית ולכן זה יחסון חיים. את הרקע למה אני מתייחס

חשיבות כזו למכה מנע, הסברתי, ואני בעיני רוחי ראיתי את הסכנתו של השמדת

הערד: ר/א ד. אלעזר

טילים סוריים, חופש פעולה וכתוצאה מזה הורדה הלחץ.

אתה מציע קודם השמדת שדות תעופה ואחר כך טילים?

לסקוב:

כן. אני רואה את כקומפלט אחד. שאני צריך בשבילך

ד. אלעזר:

איזה שלוש שעות. ואני ממשיך: למכחינה אופרטיבית

אנחנו מסוגלים היום בשעה שתיים-עשרה להשמיד את חיל האוויר הסורי בשלמותה

ידין:

אהר-כך כתוב עוד שלושים שעות.

ד. אלעזר:

זו שעות דפוס, צריך להיות עוד שלוש שעות.

עוד שלושים שעות אפשר להפסיד את המלחמה.

"אנו מסוגלים בשעה שתיים-עשרה להשמיד את חיל האוויר הסורי בשלמותו. אנו צריכים אחרי זה עוד שלוש שעות לחיסול מערך הטילים שאם הם מהכוונים לתקוף בחמש, "כלומר; אני יודע על הידיעה של השעה שש, אבל אפשר ואפשר. אח זה כבר צייני חי באיזשהו מקום, שאני לא מיקדתי את עצמי לשעה שש אם כי ידעתי על השעה שש. אבל יכול להיות. נפתי פה דוגמא אם הם מהכוונים לתקוף בחמש "בשעה זו חיל האוויר יפתח חופשי נגד הצבא הסורי. זה מה שאנו יכולים לעשות. אחרי זה מאוד מפתח מבחינה אופרטיבית. " ופה אני עובר לתזה שהיא כבר שייכת לדיפלומטיה שלי איך לא לקבל על המקום השובה שלילית: לזה אני מחכוון כשאני אומר לראש הממשלה: "לא מוכרחים להחליט עתה בענין זה. יש זמן של ארבע שעות להיזכרות עם האמריקאים. אם הם מגיעים לאותן מסקנות כמונו, אם הם חוקפים בערב (כלומר שהערבים חוקפים בערב) שאמנם היפתח מלחמה, זה כבר הישג הפתעתי שלהם, " אני מחכוון להגיד שאם האמריקאים יודעו כמונו שאמנם הולכת להיות מלחמה בערב, והאמריקאים יודעים כמונו שזו הפתעה אסטרטגית זה יכול להיות "יחכן שער הצהריים גם האמריקאים יגידו שההחקפה היא ודאית, אז יכול להיות שאנו יכולים לעשות את המכה המונעת". גם זה פה איננו פלא. אני כבר מכיר את התזה של שר הבטחון שאמר לי בבוקר - האמריקאים לא יחנו לנו אור ירוק ואני מנסה להסביר כאן

שבעצם אנו לא צריכים אור ירוק מהאמריקאים. מספיק לנו שהאמריקאים יודעים ואומרים לנו - יש הערב מלחמה, כדי שהאמריקאים יודעו שאנ יש הערב מלחמה, גם לפי דויעתם, והאמריקאים יודעים כמוֹנו שזו הפהעה אסטרטגית, הם יבינו אדתנו לחלוטין מדוע עשינו מכה מונעה.

"אם לא יהיו תנאים נוספים", פה זה ניסוח לא

נכון. אני לא צריכים תנאים בשביל לחקוף. אבל לא יהיו אותם הרברים בשעות הקרובות, שתנאים לקבלת החלטה אני מתכוון, אז היל האויר מוכן לתקוף במקביל.

לנרדי: במקביל לחקוף - לפתיחת ההחקפה?

ד. אלעזר: כן. במקביל לחקופת שלהם. פה השאלה היא מה זה במקביל. כי אני אחר כך אסביר שאז בודאנת זה לא מאפשר לנו לחקוף טילים, אם זה יהיה במקביל. פה אני עוד לא אומר מה זה במקביל - האם זה כולל שדות.

לסקוב: למה זה לא מאפשר לחקוף טילים?

ד. אלעזר: אני לא זוכר איפה אני יכול לחפש את זה, אבל נדמה לי לשר הבסתון או אולי אפילו כאן,

נדמה לי שכאן אני אחר כך מסביר למה שבביל הטילים זה יהיה יותר מדי מאוחר - אני מגיע לזה באותו עמוד ואני אומר: "אנחנו מוכנים ב-12. בין היל האויר וטילים אנחנו צריכים לשלש שעות. לחיל האויר יש זמן בין שתים-ששה לארבע. אחרי שעה (אחת) כבר אי אפשר יהיה להספיק גם את הטילים".

נרדי: כי נשלוש שעות יצטרכו בשביל השדות ואחר-כך נושך.

לסקוב: בתנאי שאתה הולך על שתי האפשרויות - גם שדות וגם טילים. נכון?

כן. אז לא יספיק.

ד. עלעזר:

אם אתה הולך שדות טילים, לא תספיק. אם אתה הולך טילים שדות, זה יספיק.

לסקוב:

אבל אנו לא רצינו ללכת טילים שדות. ~~במקרה~~

ד. אלעזר:

רצינו ללכת שדות טילים, כי פחדנו מחקיפת טילים. איך ראינו אותה? ראינו אותה כחכנית, איך היל האויר קרא לה - חכנית מבית מרקאח; זה מערכת מאוד מסובכת, עם טימינג מורכב להרבה דברים, גם ארטילריה, גם צ"א; גם דמוי מטוסים, גם אלקטרוניקה, גם הליקופטרים באותו זמן. למערכת כזו להפעיל אותה שחיל האויר הסורי חופשי ללמקוף, זה פשוט - משבש מאוד. לכן ראינו כמודל אופטימלי שאנחנו חוקפים את היל האויר הסורי קודם, ואז איך לנו הפתעות כי ברגע שחיל האויר חוקף אותנו בזמן חכני כזו, הוא משבש את התקיפה. ללא חשוב שיש מטוסי יירוט שמגינים על מבנים חוקפים. בכל מקרה שהם באים זה מוציא מבנה חוקף, וצריך להוציא הליקופטר. וצריך להכנס לקרב אויר.

אגרנט:

אני מבין שכדי לעשות החקפה על הטילים היו צריכים קודם להקוף את שדות התעופה.

ד. אלעזר:

זה רצוי מאוד מאוד. זה לא תנאי כל יעבור. אבל ראינו את זה כמודל ארבה יותר חיובי.

לסקוב:

זאת אומרת במקביל, ראינו חקיפה של שדות התעופה והטילים?

ד. אלעזר:

עדיין דיברתי על שדות התעופה. כשאמרתי "חיל האויר מוכן לתקוף במקביל" אני עוד לא הייתי ספציפי, כי אני לא מדבר על חכנוגים אופרטיביים, אבל חשבתי על אפשרות שאפשר יהיה גם לעשות וגם לתקוף שדות תעופה. כפי שאני אסביר אחר כך בשיחה עם חיל האויר, האפשרות של ~~החכנוגים~~ חקיפת שדות תעופה ירדה, ונשארה רק המטריה האויר

4292

95 - 100 - אר.

ועדת החקירה - 4.2.74
ישיבה עז- אחת"צ
העו: ר/א ד. אלעזר

טוב. הגענו לסוף הזמן. אתה עוד לא גמר
עסקהדיון הנה, אני מבין .

אגרוט:

לא רק לא את השמך גם לא את הדיון.

ד. אלעזר:

אתה יכול לבוא ביננו א' הקרוב אחר הצהריים?
כן.

אגרוט:

ד. אלעזר:

יש לי בקשה - הינת זהקצב שלי מאור אטי
בדברים אלה, ואני יודע שיש לי הרבה דברים להציג
בימי הבלימה, אני לפני התחלת עבודתה של הועדה התחלתית להכין הרבה חומר
שהוא שייך לטרמס-אנף-רפרנס של הועדה - הכוננות וההחכונות ותורת הלחימה
ובנהלים ומחסנים וכו' הלאה, התיקים האלה הוכנו בתוך המטה הכללי
וחלק מהם אני פשוט יודע כי סגן הרמטכ"ל מוסר לי על כל הדברים, על כל התיקים
שהוא מוסר אותם בשם המטה הכללי. אני מאוד הייתי מכש שבדברים כלליים כאלה
אם אתם מוכנים להמשיך לקבל את החומר הזה או מסגן הרמטכ"ל או מראשי האגפים
כי זה חוסך לי הרבה זמן. שתזמינו אותי להעיד על חומר כזה, רק אם באמת אתם
חושבים שחוצה הכהרה אישית שלי.

אחרי כן רב.

לפני כן רשמה א.ו.

-101- X110-

ועדת החקירה - 4.2.74

ישיבה ע"ז (אחה"צ)

הערך ר/א ד. אלעזר

אין שום מניעה שאחה חגיש את זה בלי שתופיע כאן.

חלק גדול מהחוקים כבר הוגש; כי אם למשל ראש אגף אבטלה

אב"ם מופיע, אנחנו עובדים על אותם החוקים,

אחה תוכל להעיד אחר כך ביחס לחוקים.

זה יכול להגיע אלינו לא באמצעותך.

רק שאנחנו נדע על מה מדובר שם.

אני מציע, אם זה יוגש ע"י הרמטכ"ל ויש לך מה להעיר,

אנחנו יכולים לקבל את ההערות שלך גם בכתיב, אם זה

י. ידין:ד. אלעזר:היו"ר אגרנט:י. ידין:היו"ר אגרנט:לנדוי:

מקל עליך.

י. ידין:

יש רק שאלה אחת, אני לא יודע אם זה סגן הרמטכ"ל יכול להעיד או אחה. אחה הזכרת את שלב הבלימה, אחה אמר בעדות שלך שהחל מחתילת המלחמה, היתה הקלטה שוטפת של מה שקורה, השאלה: אם אחה החומר הזה אנחנו יכולים לקבל בקשר עם שלב הבלימה.

ד. אלעזר:

הקלטה שוטפת בחדר הגדול, גם כן כמעט שוטפת. בחדר שלי ההקלטה לא שוטפת, כי אם בטייפ-רקורדר קטן, וזה כמעט כיום הראשון והשני ישנו רק בחדר הגדול. אם אינני טועה, אחרי היום השני זה ישנו רק בחדר הגדול.

י. ידין:

אנחנו זקוקים לחומר עד לשלב הבלימה.

ד. אלעזר:

סוף הבלימה זה שונה בשני הפיקודים.

י. ידין:

אם יש חומר כזה שאנחנו יכולים לקבל, זה רק דרך אפשר לקבל, זה היה רצוי.

תודה.

היו"ר אגרנט:הישיבה ננעלה